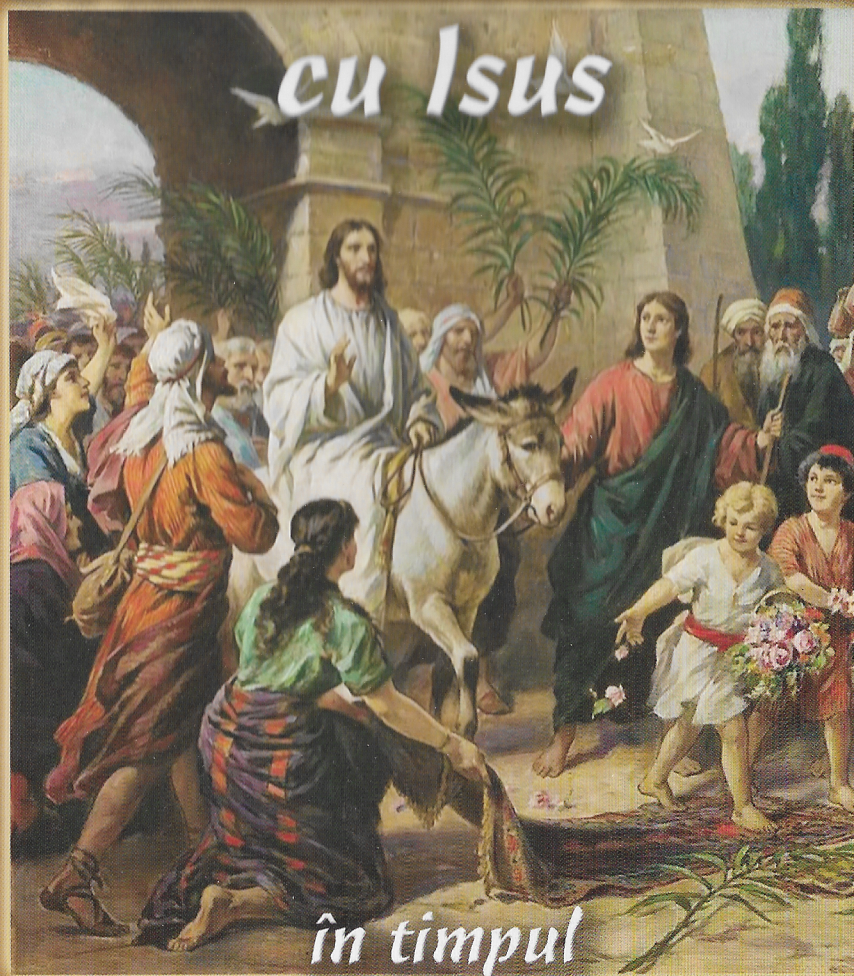

Comuniunea Inimii

în timpul
ultimei săptămâni

INTRODUCERE

Ultima săptămână din viața lui Isus a fost foarte dramatică. Odată cu învierea lui Lazăr, faima lui Isus s-a răspândit în mica națiune a lui Israel. După câteva luni, când Isus a ajuns în Betania, au fost întrunite toate elementele acestei drame — Paștele, Isus, mulțimile, preoții și fariseii.

Popularitatea lui Isus a crescut tot mai mult când mulțimile, adunate în Ierusalim și în jur pentru sărbătoarea Paștelui, au pornit în grabă spre Betania pentru a-i vedea pe Isus și pe Lazăr împreună. S-a răspândit o conspirație pentru a lua viața lui Isus. De asemenea, preoții au pus la cale un complot pentru a-l ucide pe Lazăr.

Drama s-a intensificat odată cu intrarea triumfală a lui Isus în Ierusalim. Au urmat confruntări zilnice cu fariseii. Trădarea de către Iuda a împins drama spre un final tragic, dar triumfător. Forțele Israelului, ale Imperiului Roman și ale naturii însăși s-au dezlănțuit împotriva acelei persoane singuratice de pe cruce. „S-a sfârșit”, a strigat El. Dar moartea a fost înghițită de biruința învierii.

O mare parte din această dramă este răspândită în cele patru Evanghelii. Nicio Evanghelie nu conține singură toate detaliile, dar ele conțin multe repetiții. Ne-am străduit să eliminăm dublurile, dar în același timp am păstrat fiecare expresie descriptivă a dramei într-un flux plăcut. Fiecare expresie adaugă încă o nuanță de emoție, dramă, tragedie și patetism care, asemenea unei prisme, refractă nuanțele frumoase ale caracterului sfânt care a motivat viața altruistă a lui Isus.

Comuniunea inimii cu Isus cuprinde mersul împreună cu El și trăirea în inimile noastre a tuturor detaliilor sacrificiului Său iubitor. Rugăciunea noastră este ca această relatare completă a ultimei săptămâni a lui Isus să sporească comuniunea inimii noastre cu El.

Intrarea triumfală a lui Isus. Când?

În R 3363, 3852 și 5494, fr. Russell spune că intrarea triumfală a lui Isus în Ierusalim a fost duminică dimineața. Într-un grafic din R 4212, fr. Clayton Woodworth plasează acest eveniment în ziua de luni, dimineața. Vă lăsăm pe voi să luați decizia finală.

O MEDITAȚIE PREMEMORIALĂ MERGÂND ALĂTURI DE ISUS ȘASE ZILE ÎNAINTE DE CINA CEA DE TAINĂ PRIMELE ZILE DIN ULTIMA SĂPTĂMÂNĂ

Contextul în care a avut loc ultima săptămână memorabilă a lui Isus

Ioan 11:48-57

48. Dacă-L lăsăm așa, toți vor crede în El și vor veni romanii și ne vor nimici și locul nostru și poporul nostru.

49. Unul dintre ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: «Voi nu știți nimic;

50. nici nu vă gândiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru popor și să nu piară tot poporul.»

51. Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el, ci, fiind mare preot în anul acela, a prorocit că Isus avea să moară pentru popor.

52. Și nu numai pentru popor, ci și ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți.

53. Din ziua aceea, deci, s-au sfătuit să-L omoare.

54. De aceea, Isus nu mai umbla pe față printre iudei, ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustie, într-o cetate numită Efraim, și a rămas acolo împreună cu ucenicii Săi.

55. Dar Paștile iudeilor erau aproape și mulți oameni de la țară s-au suit la Ierusalim înainte de Paști, ca să se curățească.

56. Ei căutau pe Isus și vorbeau unii cu alții în templu: «Ce credeți? N-are să vină la sărbătoare?»

57. Iar preoții cei mai de seamă și fariseii porunciseră că, dacă va ști cineva unde este, să le dea de știre, ca să-L prindă.

Sâmbătă (prima zi)

Ioan 12:1¹

1. Cu șase zile înainte de Paști, Isus a venit în Betania, unde era Lazăr, care fusese mort și pe care-l înviase dintre cei morți.

¹Cele „șase zile înainte de Paști” din Ioan 12:1 în mod clar plasează ungerea lui Isus de către Maria la începutul ultimei săptămâni, chiar dacă acest eveniment apare mai târziu în Matei 26 și Marcu 14.

Fratele Russell și cei mai mulți comentatori sunt de acord că toate cele trei Evanghelii se referă la același eveniment, care a avut loc sâmbătă seara. R 3534

Marcu 14:3; Ioan 12:2, 3; Matei 26:7²

3. Pe când era El la masă, în Betania, în casa lui Simon Leprosul³, acolo i-au pregătit o cină. Marta servea, iar Lazăr era unul din cei care stăteau la masă cu El. A venit o femeie care avea un vas de alabastru cu parfum de nard curat, foarte scump; și, după ce a spart vasul, a turnat parfumul pe capul lui Isus, a uns picioarele lui Isus și I-a șters picioarele cu părul capului ei; și s-a umplut casa de mirosul parfumului.

²Titlurile mai multor scripturi denotă versete întrepătrunse.

³Mulți sugerează că Simon Leprosul a fost tatăl decedat al lui Lazăr, al Martei și al Mariei. R 2447 și 3534.

Matei 26:8, 9

8. Dar ucenicii s-au indignat când au văzut lucrul acesta și au zis: «Ce rost are risipa aceasta?

9. Parfumul acesta s-ar fi putut vinde foarte scump și banii să se dea săracilor.»

Ioan 12:4-6

4. Unul dintre ucenicii Săi, Iuda fiul lui Simon Iscarioteanul, care avea să-L dea prins, a zis:

5. «De ce nu s-a vândut acest parfum cu trei sute de dinari și să se fi dat săracilor?»

6. Dar el zicea lucrul acesta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că era un hoț și, pentru că el ținea punga, lua el din ce se punea în ea.

Marcu 14:6-8

6. Dar Isus le-a zis: «Lăsați-o în pace; de ce-i faceți supărare? Ea a făcut o faptă bună față de Mine.

7. Căci pe săraci îi aveți totdeauna cu voi și le puteți face bine oricând voiți, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.

8. Ea a făcut ce a putut: Mi-a uns trupul mai dinainte, pentru îngropare.

Matei 26:13

13. Adevărat vă spun că oriunde va fi predicată Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut femeia aceasta, ca amintire despre ea.»

Ioan 12:9-11

9. O mare mulțime de iudei a aflat că Isus era acolo și au venit nu numai pentru Isus, ci ca să vadă și pe Lazăr, pe care-l înviase dintre cei morți.

10. Dar preoții cei mai de seamă s-au sfătuit să omoare și pe Lazăr,

11. căci din cauza lui mulți iudei plecau de la ei și credeau în Isus.

Duminică (a doua zi)
Intrarea triumfală

Ioan 12:12, 13

12. A doua zi, o mulțime mare care venise la sărbătoare, cum a auzit că Isus vine în Ierusalim,

13. a luat ramuri de palmier și I-a ieșit în întâmpinare, strigând: «Osana! Binecuvântat este Cel care vine în Numele DOMNULUI, Împăratul lui Israel!»⁴

⁴ În Ioan 12:12-15, oamenii au început să strige chiar înainte ca Isus să încalece pe mânz.

Luca 19:29-31

29. Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania, înspre muntele numit al Măslinilor, Isus a trimis pe doi dintre uncenicii Săi,

30. zicând: «Duceți-vă în satul dinaintea voastră. Când veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care n-a încălecat nimeni niciodată; dezlegați-l și aduceți-Mi-l!

31. Dacă vă va întreba cineva: «Pentru ce-l dezlegați?», să-i spuneți așa: «Pentru că Domnul are nevoie de el.»

Marcu 11:4-7

4. Și ei s-au dus, au găsit un măgăruș legat afară lângă o ușă, la cotitura drumului, și l-au dezlegat.

5. Unii din cei ce stăteau acolo le-au zis: «Ce faceți? De ce dezlegați măgărușul?»

6. Ei au răspuns așa cum le poruncise Isus. Și i-au lăsat să plece.

7. Au adus măgărușul la Isus, și-au aruncat hainele pe el și Isus a încălecat pe el.

Ultima săptămână
Matei 21:4, 5 și Ioan 12:5

4. Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă ce fusese vestit prin prorocul care zice:

5. «Spuneți fiicei Sionului: «Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgaruș, mânzul celei de sub jug.»

Ioan 12:16-18

16. Ucenicii Lui n-au înțeles aceste lucruri la început; dar, după ce Isus a fost slăvit, și-au dus aminte că aceste lucruri erau scrise despre El și că ei le împliniseră la El.

17. Mulțimea care era cu El mărturisea că El chemase pe Lazăr din mormânt și-l înviase dintre cei morți.

18. Și mulțimea l-a ieșit în întâmpinare, pentru că aflase că făcuse semnul acesta.

Matei 21:8

8. Cei mai mulți din popor își așterneau hainele pe drum, alții tăiau ramuri din copaci și le presărau pe drum.

Luca 19:37

37. Și când S-a apropiat de Ierusalim, spre coborâșul Muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor, plină de bucurie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare, pentru toate minunile pe care le văzuseră.

Marcu 11:9, 10

9. Cei ce mergeau înainte și cei care veneau după Isus strigau: «Osana! Binecuvântat este Cel ce vine în numele DOMNULUI!

10. Binecuvântată este împărăția care vine, a părintelui nostru David! Osana în cele prea înalte!»

Luca 19:38-44

38. Ei ziceau: «Binecuvântat este Împăratul care vine în Numele DOMNULUI! Pace în cer și slavă în cele prea înalte!»

39. Unii farisei din mulțime au zis lui Isus: «Învățătorule, ceartă-Ți ucenicii!»

40. Și răspunzând, El le-a zis: «Vă spun că, dacă aceștia vor tăcea, pietrele vor striga.»

41. Când S-a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea,

42. zicând: «Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care sunt pentru pacea ta! Dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi.

43. Vor veni peste tine zile când vrăjmașii tăi te vor înconjura cu șanțuri, te vor împresura și te vor strâmtora din toate părțile;

44. te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut timpul cercetării tale.»

Matei 21:10, 11

10. Când a intrat în Ierusalim, toată cetatea a fost mișcată și fiecare zicea: «Cine este acesta?»

11. «Este Isus, Prorocul, din Nazaretul Galileii, răspundeau mulțimile.»

Ioan 12:19

19. Fariseii au zis deci între ei: «Vedeți că nu câștigați nimic: iată, lumea se duce după El!»

Marcu 11:11

11. Isus a intrat în Ierusalim și S-a dus în templu. După ce S-a uitat la toate de jur împrejur, fiindcă era pe înserate, a plecat spre Betania, cu cei doisprezece.

Luni (a treia zi)

Matei 21:18, 19 și Marcu 11:13, 14

18. Și de dimineață, pe când Se întorcea în cetate, a flămânzit.

19. Și văzând un smochin lângă drum, S-a apropiat de el; dar n-a găsit decât frunze, pentrucă nu era timpul smochinelor și i-a zis: «În veac să nu mai dea rod din tine [sau] în veac să nu mai mănânce rod din tine!» Și îndată, smochinul s-a uscat.

Matei 21:20-22

20. Ucenicii, când au văzut acest lucru, s-au mirat și au zis: «Cum de s-a uscat smochinul acesta într-o clipă?»

21. Și răspunzându-le, Isus a zis: «Adevărat vă spun că, dacă veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului acesta, ci chiar dacă ați zice muntelui acestuia: «Ridică-te de aici și aruncă-te în mare», se va face.

22. Tot ce veți cere în rugăciune, crezând, veți primi.»

Marcu 11:15-17

15. Au ajuns în Ierusalim și, intrând în templu, El a început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei.

16. Și nu lăsa pe nimeni să poarte vreun vas prin templu.

17. Și-i învăța, zicând: «Oare nu este scris: «Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele?» Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.»

Matei 21:14-17

14. Niște orbi și șchiopi au venit la El în templu și El i-a vindecat.

15. Dar preoții cei mai de seamă și cărturarii, când au văzut minunile pe care le făcea și pe copii strigând în templu și zicând: «Osana, Fiul lui David!», s-au umplut de mânie

16. și I-au zis: «Auzi ce zic aceștia?» «Da», le-a răspuns Isus. «Oare n-ați citit niciodată: «Tu ai scos laude din gura pruncilor și din gura celor ce sug?»»

17. Și lăsându-i, a ieșit afară din cetate și S-a îndreptat spre Betania și a rămas peste noapte acolo.

Marcu 11:18

18. Preoții cei mai de seamă și cărturarii, când au auzit cuvintele acestea, căutau cum să-L piardă; căci se temeau de El, pentru că tot poporul era uimit de învățătura Lui.

Ioan 12:20-36⁵

20. Și erau niște greci dintre cei care se suiseră să se închine la sărbătoare;

21. ei s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat și i-au zis: «Domnule, am vrea să vedem pe Isus.»

22. Filip s-a dus și a spus lui Andrei; apoi Andrei și Filip au spus lui Isus.

23. Dar Isus le-a răspuns zicând: «A sosit ceasul să fie preamărit Fiul Omului.

24. Adevărat, adevărat vă spun că, dacă grăuntele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur; dar, dacă moare, aduce multă roadă.

25. Cine își iubește viața, o va pierde; și cine își urăște viața în lumea aceasta, o va păstra pentru viața veșnică.

26. Dacă Îmi slujește cineva, să Mă urmeze; și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă Îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti.

27. Acum sufletul Meu este tulburat. Și ce voi zice?...Tată, scapă-Mă din ceasul acesta?... Dar tocmai pentru aceasta am venit până la ceasul acesta.

28. Tată, preamărește Numele Tău!» Și din cer s-a auzit un glas, care zicea: «L-am și preamărit și Îl voi mai preamări.»

29. Mulțimea care stătea acolo și care auzise, a zis că a fost un tunet. Alții ziceau: «Un înger a vorbit cu El.»

30. Isus a răspuns: «Nu pentru Mine a venit glasul acesta, ci pentru voi.

31. Acum are loc judecata lumii acesteia; acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.

32. Și Eu, când voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine însumi pe toți.»

33. Vorbind astfel, arăta cu ce moarte avea să moară.

34. Mulțimea I-a răspuns: «Noi am auzit din lege că Hristosul rămâne veșnic; cum dar zici Tu că Fiul Omului trebuie să fie înălțat? Cine este acest Fiu al Omului?»

35. Isus le-a zis: «Lumina mai este încă puțin timp în mijlocul vostru. Umblați cât aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul; cine umblă în întuneric nu știe unde merge.

36. Atât timp cât aveți lumina, credeți în lumină, ca să fiți fi ai luminii.» Isus le-a spus aceste lucruri; apoi a plecat și S-a ascuns de ei.

⁵ Unii plasează Ioan 12:20-50 miercuri. Fratele Russell observă că aceste versete descriu evenimentele care au avut loc luni sau marți — la una sau două zile după intrarea triumfală în Ierusalim și în templu, duminică (R 3542). Punem versetele 20-36 pentru a încheia evenimentele de luni — versetul 36 indică astfel de concluzie — iar versetele 37-50 se potrivesc foarte bine marți, ca o concluzie a învățării în templu.

Marcu 11:19

19. Și când se însera, Isus ieșea afară din cetate.

Marți (a patra zi)

Marcu 11:20-31

20. Dimineața, când treceau pe lângă smochin, ucenicii l-au văzut uscat din rădăcini.

21. Și Petru și-a adus aminte și a zis lui Isus: «Învățătorule, iată că smochinul pe care L-ai blestemat s-a uscat!»

22. Și Isus, răspunzând, le-a zis: «Aveți credință în Dumnezeu!

23. Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acesta: «Ridică-te și aruncă-te în mare», și nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, va avea lucrul cerut.

24. De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și va fi al vostru.

25. Și, când stați să vă rugați, să iertați dacă aveți ceva împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri să vă ierte greșelile voastre.

26. Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.»

Drama s-a intensificat. Ceea ce urmează este cea mai agresivă confruntare purtată de către conducătorii religioși împotriva lui Isus. Aceasta a avut loc în mijlocul mulțimilor adunate pentru a sărbători Paștele pe terenul conducătorilor — templul. Preoții, cărturarii, fariseii și saducheii erau hotărâți să ațâțe mulțimea împotriva lui Isus. Pe rând L-au atacat de nenumărate ori. Dar n-au reușit.

Pentru prima dată în slujirea Sa, Isus a făcut mai mult decât doar să-i depășească și să-i reducă la tăcere prin cuvintele Sale de înțelepciune — Isus a fost și agresiv. În cele din urmă, a trecut la ofensivă și i-a acuzat, condamându-i aspru.

27. S-au dus din nou în Ierusalim. [El a învățat pe oameni în templu și a propovăduit Evanghelia.]⁶ Și, pe când Se plimba Isus prin templu, au venit la El preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii

28. și I-au zis: «Cu ce autoritate faci Tu aceste lucruri? Și cine Ți-a dat puterea aceasta ca să le faci?»

29. Isus le-a răspuns: «Vă voi pune și Eu o întrebare; răspundeți-Mi la ea și apoi vă voi spune și Eu cu ce autoritate fac aceste lucruri.

30. Botezul lui Ioan era din cer ori de la oameni? Răspundeți-Mi!»

31. Ei însă vorbeau astfel între ei: «Dacă răspundem: «Din cer», va zice: «De ce nu l-ați crezut?»

⁶Luca 20:1

Luca 20:6-8

6. Și dacă răspundem: «De la oameni», tot poporul ne va ucide cu pietre, căci este încredințat că Ioan era un proroc.»

7. Atunci au răspuns că nu știu de unde venea botezul lui Ioan.

8. Și Isus le-a zis: «Nici Eu n-am să vă spun cu ce autoritate fac aceste lucruri.»

Matei 21:28-32

28. Ce gândiți? Un om avea doi fii și s-a dus la cel dintâi și i-a zis: «Fiule, du-te astăzi și lucrează în via mea!»

29. «Nu vreau» i-a răspuns el. Dar mai pe urmă i-a părut rău și s-a dus.

30. Venind și la celălalt, i-a spus tot așa. Și acesta a răspuns: «Mă duc, doamne!» Și nu s-a dus.

31. Care din amândoi a făcut voia tatălui? «Cel dintâi», au răspuns ei. Și Isus le-a zis: «Adevărat vă spun că vameșii și prostituatele merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu.

32. Fiindcă Ioan a venit la voi pe calea dreptății și nu l-ați crezut, dar vameșii și prostituatele l-au crezut; și, măcar că ați văzut lucrul acesta, nu v-ați căit după aceea ca să-l credeți.

Marcu 12:1-9

1. Și Isus a început să le vorbească în pilde: «Un om a plantat o vie, a împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea și a zidit un turn; apoi a arendat-o unor viticultori și a plecat din țară.

2. La timpul roadelor, a trimis la viticultori un rob ca să ia de la ei din roadele viei.

3. Dar ei au pus mâna pe el, l-au bătut și l-au trimis înapoi fără nimic.

4. A trimis iarăși la el un alt rob; ei l-au rănit la cap și l-au insultat.

5. A mai trimis un altul; și pe acela l-au omorât; apoi a trimis mulți alții, și pe unii i-au bătut, iar pe alții i-au omorât.

6. Mai avea pe singurul și preaiubitul său fiu; la urmă, l-a trimis și pe el la ei. «Vor avea respect pentru fiul meu», zicea el.

7. Dar viticultorii aceia au zis între ei: «Iată moștenitorul; veniți să-l omorâm și moștenirea va fi a noastră!»

8. Și au pus mâna pe el, l-au omorât și l-au aruncat afară din vie.

9. Acum, ce va face stapânul viei? Va veni, va nimici pe viticultorii aceia și via o va da altora. [care îi va da roade la vremea potrivită].⁷

⁷ Matei 21:41

Matei 21:42-46

42. Isus le-a zis: «N-ați citit niciodată în Scripturi: «Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie în capul unghiului; DOMNUL a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri?»

43. De aceea, vă spun că împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unui popor care va aduce roadele cuvenite.

44. Cine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit; iar pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera.»

45. După ce au auzit pildele Lui, preoții cei mai de seamă și fariseii au înțeles că Isus vorbește despre ei

46. și căutau să-L prindă; dar se temeau de mulțimi, pentru că ele Îl socoteau drept proroc.

Matei 22:1-15

1. Și Isus, răspunzând, le-a vorbit iarăși în pilde. Și a zis:

2. «Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a făcut nuntă fiului său.

3. A trimis pe robii săi să cheme pe cei invitați la nuntă, dar ei n-au vrut să vină.

4. A trimis iarăși alți robi și le-a zis: «Spuneți celor invitați: «Iată, am pregătit ospățul meu; juncile și vitele mele cele îngrășate au fost tăiate; toate sunt gata. Veniți la nuntă!»

5. Dar ei, fără să le pese, au plecat: unul la holda lui și altul la negustoria lui.

6. Ceilalți au pus mâna pe robi, și-au bătut joc de ei și i-au omorât.

7. Când a auzit, împăratul s-a mâniat: a trimis oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia și le-a ars cetatea.

8. Atunci a zis robilor săi: «Nunta este gata, dar cei invitați n-au fost vrednici.

9. Duceți-vă, deci, la răspântiile drumurilor și invitați la nunta pe toți aceia pe care îi veți găsi!»

10. Și robii aceia au ieșit la răspântii, au strâns pe toți pe care i-au găsit, și buni, și răi, și sala ospățului de nuntă s-a umplut de oaspeți.

11. Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții și iată acolo un om care nu era îmbrăcat cu haină de nuntă.

12. «Prietene», i-a zis el, «cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?» Omul acela a amuțit.

13. Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: «Legăți-i mâinile și picioarele și luați-l și aruncați-l în întunericul de afară! Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

14. Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.»

15. Atunci fariseii s-au dus și s-au sfătuit cum să-L prindă în cuvintele Lui.

Matei 22:16 și Luca 20:20, 21

16. Au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu irodianii, care se prefăceau că sunt oameni drepecți, ca să-L prindă cu vorba și să-L dea pe mâna autorității și a guvernatorului. Ei L-au întreat: «Învățătorule, știm că ești om al adevărului și că înveți calea lui Dumnezeu în adevăr fără să Te temi de nimeni, pentru că nu cauți la fața oamenilor.

Matei 22:17-22

17. Spune-ne deci ce gândești: Se cade să plătim bir Cezarului sau nu?

18. Dar Isus, cunoscându-le răutatea, a răspuns: «Pentru ce mă ispitiți, fățarnicilor?

19. Arătați-mi moneda pentru bir.» Și ei I-au adus un dinar.

20. El i-a întreat: «Chipul acesta și inscripția de pe el, ale cui sunt?»

21. «Ale Cezarului», I-au răspuns ei. Atunci El le-a zis: «Dați deci Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!»

22. Și când L-au auzit, ei au fost uimiți, [Nu L-au putut prinde cu vorba înaintea poporului; ... ci ... au tăcut.]⁸ L-au lăsat și au plecat.

⁸ Luca 20:26

Marcu 12:18-25

18. Și saducheii, care zic că nu există înviere, au venit la Isus și L-au întreat, zicând:

19. «Învățătorule, Moise ne-a scris că dacă moare fratele cuiva și-i rămâne soția fără să aibă copii, fratele său să ia pe soția lui și să ridice urmaș fratelui său.

20. Erau șapte frați. Cel dintâi s-a căsătorit și, murind, n-a lăsat urmaș.

21. Al doilea a luat-o pe văduvă și a murit fără să lase urmaș. Tot așa și al treilea.

22. Și nici unul din cei șapte n-a lăsat urmaș. După ei toți, a murit și femeia.

23. La înviere, când vor învia, soția căruia dintre ei va fi ea? Căci toți șapte au avut-o ca soție.»

24. Și răspunzând, Isus le-a zis: «Oare nu vă rătăciți voi, necunoscând nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

25. Căci atunci când vor învia dintre cei morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii în ceruri.»

Luca 20: 35-38

35. Dar cei găsiți vrednici să aibă parte de veacul acela și de învierea dintrei cei morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita;

36. pentru că nici nu vor mai putea muri, căci vor fi ca îngerii. Și ei sunt fi ai lui Dumnezeu, fiind fi ai învierii.

37. Dar că morții înviază, a arătat însuși Moise, în locul unde este vorba despre «rug», când numește pe DOMNUL: «Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.»

38. Dar El nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii, căci pentru El toți sunt vii.»

Matei 22:34

34. Dar fariseii, auzind că Isus a închis gura saducheilor, s-au strâns la un loc.

Marcu 12:28 -34

28. Unul din cărturari, care venise și îi auzise vorbind, văzând că Isus le răspunsese bine, L-a întrebat: «Care este cea dintâi dintre toate poruncile?»

29. Și Isus i-a răspuns: «Cea dintâi este aceasta: «Ascultă, Israele! DOMNUL, Dumnezeul nostru, DOMNUL este unul singur»;

30. și: «Să iubești pe DOMNUL Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată gândirea ta și cu toată puterea ta»; iată porunca dintâi.

31. Iar a doua este aceasta: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.» Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.»

32. Și cărturarul I-a zis: «Bine, Învățătorule! Ai vorbit potrivit adevărului, că Dumnezeu este Unul singur și nu este altul afară de El;

33. și a-L iubi cu toată inima, cu toată priceperea, cu tot sufletul și cu toată puterea și a iubi pe aproapele ca pe tine însuși este mai mult decât toate arderile-de-tot și decât toate jertfele.»

34. Isus a văzut că a răspuns cu pricepere și i-a zis: «Tu nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu.» Și nimeni nu îndrăznea să-I mai pună întrebări.

Matei 22:41-44

41. Pe când fariseii erau strânși la un loc, Isus i-a întrebat: [Pe când învăța pe popor în templu].⁹

42. «Ce gândiți voi despre Hristos? Al cui fiu este?» «Al lui David», I-au răspuns ei.

43. Și Isus le-a zis: «Cum atunci David, în Duh, [prin Duhul Sfânt¹⁰ zice în cartea Psalmilor¹¹ Îl numește Domn zicând:

44. «DOMNUL a zis Domnului Meu: «Stai la dreapta Mea până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale?»

⁹ Marcu 12:35 ¹⁰ Marcu 12:36 ¹¹ Luca 20:42

Marcu 12:37

12. Deci chiar David Îl numește Domn; atunci cum este El fiul lui? Și mulțimea cea mare Îl asculta cu bucurie.

Matei 22:46

46. Nimeni nu I-a putut răspunde un cuvânt. Și din ziua aceea, n-a îndrăznit nimeni să-I mai pună întrebări.

Matei 23:1-39

1. Atunci Isus a vorbit mulțimilor și ucenicilor Săi,

2. zicând: «Cărturarii și fariseii stau pe scaunul lui Moise.

3. Deci toate câte vă spun ei, păziți-le și faceți-le, dar după faptele lor să nu faceți! Căci ei zic și nu fac,

4. însă leagă sarcini apăsătoare și cu greu de purtat și le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor să le miște.

5. Toate faptele lor le fac ca să fie văzuți de oameni. Astfel, își fac filacteriile late, își fac poalele veșmintelor cu ciucuri lungi;

6. le place locul dintâi la ospete și scaunele dintâi în sinagogi;

7. le plac salutările prin piețe și să fie numiți de oameni: «Rabi! Rabi!»

8. Voi să nu vă numiți Rabi fiindcă unul singur este Îndrumătorul vostru: Hristos; și voi toți sunteți frați.

9. Și «Tată» să nu numiți pe nimeni pe pământ, pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri.

10. Să nu vă numiți îndrumători, căci unul singur este Îndrumătorul vostru: Hristosul.

11. Și cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru.

12. Oricine se va înălța, va fi smerit; și oricine se va smeri, va fi înălțat.

13. Dar vai de voi, cărturari și farisei fățarnici, pentru că voi închideți oamenilor împărăția cerurilor; nici voi nu intrați în ea și nici pe cei care vor să intre, nu-i lăsați să intre.

14. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi mâncați casele văduvelor, în timp ce, de ochii lumii, faceți

rugăciuni lungi, de aceea veți lua o mai mare pedeapsă.¹²

15. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici, pentru că voi înconjuerați marea și uscatul ca să faceți un prozelit și, când a devenit așa, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât sunteți voi înșivă.

16. Vai de voi, călăuze oarbe, care ziceți: «Dacă cineva jură pe templu, nu este nimic; dar dacă jură pe aurul templului, este legat de jurământul lui.»

17. Nebuni și orbi! Care este mai mare: aurul sau templul care sfințește aurul?

18. Și: «Dacă cineva jură pe altar, nu este nimic; dar dacă jură pe darul de pe altar, este îndatorat.»

19. Nebuni și orbi! Care este mai mare: darul sau altarul care sfințește darul?

20. Deci, cine jură pe altar, jură pe el și pe tot ce este deasupra lui;

21. cine jură pe templu, jură pe el și pe Cel care locuiește în el;

22. și cine jură pe cer, jură pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu și pe cel care stă pe el.

23. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuală din izmă, din mărar și chimen și ați lăsat de o parte cele mai grele lucruri din Lege: dreptatea, mila și credința; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.

24. Călăuze oarbe, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila!

25. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi curățiți partea de afară a paharului și a farfuriei, dar înăuntru sunt pline de lăcomie și de neorânduială.

26. Fariseu orb! Curăță întâi partea dinăuntru a paharului și a farfuriei, pentru ca și partea de afară să fie curată.

27. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele vâruite, care pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurățire.

28. Tot așa și voi: pe dinafară vă arătați oamenilor ca fiind dreți, dar pe dinăuntru sunteți plini de fățarnicie și de fărădelege.

29. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi zidiți mormintele prorocilor, împodobiți gropile celor dreți

30. și ziceți: «Dacă am fi fost noi în zilele părinților noștri, nu am fi fost părtași cu ei la sângele prorocilor.»

31. Prin aceasta mărturișiți despre voi înșivă că sunteți fiii celor ce au omorât pe proroci.

32. Voi, deci, umpleți măsura părinților voștri.

33. Șerpi, pui de vipere! Cum veți scăpa de judecata gheenei?

34. De aceea, iată, vă trimit proroci, înțelepți și cărturari. Pe unii dintre ei îi veți omorâ și îi veți răstigni, pe alții îi veți biciui în sinagogile voastre și-i veți prigoni din cetate în cetate,

35. ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat care a fost vărsat pe pământ, de la sângele lui Abel, cel drept, până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați omorât între templu și altar.

36. Adevărat vă spun că toate acestea vor veni peste generația aceasta.

37. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am dorit să strâng pe copiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!

38. Iată, vi se lasă casa pustie,

39. căci vă spun că de acum încolo nu Mă veți mai vedea până când veți zice: «Binecuvântat este Cel care vine în numele DOMNULUI!»

¹²Nu se regăsește în MSS Sinaitic sau Vatican 1209.

Ioan 12:37-43

37. Măcar că făcuse atâtea semne înaintea lor, ei tot nu credeau în El,

38. ca să se împlinescă cele spuse de prorocul Isaia: «Doamne, cine a crezut ce a auzit de la noi? Și cui i-a fost descoperit brațul DOMNULUI?»

39. De aceea nu puteau să creadă, pentru că Isaia a mai zis:

40. «Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu și să-i vindec.»

41. Isaia a spus aceste lucruri când a văzut slava Lui și a vorbit despre El.

42. Totuși, chiar dintre căpetenii, mulți au crezut în El, dar, din cauza fariseilor, nu-L mărturiseau pe față, ca să nu fie dați afară din sinagogă;

43. căci au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.¹³

¹³Ioan 12:37-43 prezintă o concluzie perfectă pentru Matei 23.

41. Și Isus stătea jos în fața cutiei pentru daruri și privea cum mulțimea arunca bani în cutia pentru daruri; și mulți bogați aruncau mult.

42. A venit și o văduvă săracă și a aruncat doi bănuți, adică o monedă mică.

43. Atunci Isus, chemând pe ucenicii Săi, le-a zis: «Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei care au aruncat în cutia pentru daruri;

44. căci toți ceilalți au aruncat din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască.»

Ioan 12:44-50

44. Dar Isus a strigat și a spus: «Cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel care M-a trimis pe Mine.

45. Și cine mă vede pe Mine, vede pe Cel care M-a trimis pe Mine.

46. Eu am venit ca lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric.

47. Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec; căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să măntuiesc lumea.

48. Pe cine Mă respinge și nu primește cuvintele Mele, are cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va judeca în ziua de pe urmă.

49. Căci Eu n-am vorbit de la Mine Însuși, ci Tatăl, care M-a trimis, El Însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc.

50. Și știu că porunca Lui este viața veșnică. De aceea, lucrurile pe care le spun, le spun așa cum Mi le-a spus Tatăl.»¹⁴

¹⁴ Ioan 12:44-50 pare a fi ultimul apel public al lui Isus. El a părăsit templul, le-a ținut ucenicilor Săi discursul pe Muntele Măslinilor, apoi S-a retras în Betania, fără să Se mai adreseze vreodată publicului.

Marea profeție a Domnului

Marcu 13:1 și Luca 21: 5

1. Când a ieșit din templu, pe când vorbeau unii despre templu, că era împodobit cu pietre frumoase și cu daruri, unul din ucenicii Lui I-a zis: «Învățătorule, privește ce pietre și ce clădiri!»

Marcu 13:2

2. Și Isus i-a răspuns: «Vezi tu aceste clădiri mari? Nu va rămâne aici piatră pe piatră care să nu fie darâmată.»

Luca 21:6

6. «Vor veni zile când, din cele ce vedeți, nu va rămâne piatră pe piatră care să nu fie darâmată.»

Marcu 13:3

3. Și pe când stătea pe Muntele Măslinilor, în fața templului, Petru, Iacov, Ioan și Andrei, L-au întrebat deoparte,

Matei 24:3 și Marcu 13:4

3. Ucenicii Lui au venit la El la o parte și I-au zis: «Spune-ne: când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale¹⁵ și al sfârșitului veacului?»¹⁶

¹⁵ Greacă — parousia, prezență ¹⁶ Greacă — veac

Matei 24:4-6

4. Răspunzând, Isus le-a zis: Vedeți să nu vă înșele cineva!

5. Fiindcă vor veni mulți în numele Meu, zicând: «Eu sunt Hristosul!» Și vor înșela pe mulți.

6. Veți auzi de războaie și vești de războaie: vedeți să nu vă tulburați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci.

Luca 21:10, 11

10. «Apoi», le-a zis El, «un neam se va scula împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății.

11. Pe alocuri vor fi mari cutremure de pământ, foamete și epidemii; și vor fi arătări înspăimântătoare și semne mari în cer.

Matei 24:8

8. Dar toate acestea nu vor fi decât începutul durerilor.

Luca 21:12-19

12. Dar înainte de toate acestea,¹⁷ vor pune mâinile pe voi și vă vor persecuta; vă vor preda sinagogilor și vă vor pune în închisori, vă vor aduce înaintea împăraților și înaintea guvernatorilor din pricina Numelui Meu.

13. Aceste lucruri vi se vor întâmpla ca să fiți mărturie.

14. Puneți deci în inimile voastre: să nu vă gândiți mai dinainte cum să vă apărați.

15. căci vă voi da o gură și o înțelepciune căreia nu-i vor putea răspunde nici sta împotriva toți potrivnicii voștri.

16. Dar veți fi dați în mâinile lor până și de părinții, frații, rudele și prietenii voștri; și vor omorî pe unii dintre voi

17. și veți fi urâți de toți din cauza Numelui Meu.

18. Dar nici un păr de pe capul vostru nu va pieri.

19. Prin răbdarea voastră, vă veți câștiga sufletele voastre.

¹⁷ Matei 24:6-13; Marcu 13:7-13; Luca 21:9-19 sunt puse în paralel ca evenimente din timpul Veacului Evanghelic. Luca 21:20-24 ca sfârșit al Veacului Iudaic. Acest lucru este corect. Cu toate acestea, unii consideră, deoarece Luca 21:12 începe cu „Dar înainte de toate acestea”, că versetele 12-24 fac referire la sfârșitul Veacului Iudaic. Aceste versete sunt asemănătoare cu cele din Matei 24:6-13 și Marcu 13:7-13. S-a observat că aceste evenimente ar putea să aibă o aplicare la sfârșitul Veacului Iudaic, și de asemenea să preceadă sfârșitul Veacului Evanghelic. Versetele 12-19 din Luca 21 sunt nuanțate pentru a indica această posibilă opțiune. Bineînțeles că versetele 20-24 din Luca 21 se aplică în mod cert la sfârșitul Veacului Iudaic, așa că ele apar cu o nuanță de fond mai închisă.

Luca 21:20-24¹⁸

20. Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape.

21. Atunci cei din Iudeea să fugă la munți, cei din mijlocul Ierusalimului să iasă afară din el și cei de prin ogoare să nu intre în el.

22. Căci acelea vor fi zile de răzbunare, ca să se împlinescă tot ce este scris.

23. Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele care vor alăpta în acele zile! Pentru că va fi strâmtorare mare pe pământ și mânie împotriva poporului acestuia.

24. Vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi duși captivi printre toate popoarele și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri până se vor împlini timpurile neamurilor.

¹⁸ În Volumul 4 pagina 569, Luca 21:20-24 este o referire la timpul de necaz de la sfârșitul Veacului Iudaic.

Matei 24:9, 10

9. [Luați seama la voi înșivă]¹⁹ Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî și veți fi urâți de toate popoarele pentru numele Meu.

10. Atunci mulți se vor poticni, se vor vinde unii pe alții și se vor urî unii pe alții.

¹⁹ Marcu 13:9

Marcu 13:9-13

9. Luați seama la voi înșivă, căci vă vor da pe mâna sinedriilor și veți fi bătuti în sinagogi; din cauza Mea veți fi duși înaintea stăpânitorilor și înaintea împăraților ca să fiți mărturie pentru ei.

10. Mai întâi trebuie ca Evanghelia să fie predicată tuturor popoarelor.

11. Când vă vor duce să vă dea în mâinile lor, să nu vă îngrijorați mai dinainte cu privire la cele ce veți vorbi, ci să vorbiți ce vi se va da în ceasul acela; căci nu voi veți vorbi, ci Duhul Sfânt.

12. Fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinților lor și-i vor omorî.

13. Veți fi urâți de toți pentru Numele Meu; dar cine va răbda până la sfârșit, acela va fi mântuit.

Matei 24:11-14

11. Se vor scula mulți proroci mincinoși și vor înșela pe mulți.

12. Și din cauza înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.

13. Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.

14. Evanghelia aceasta a împărăției va fi predicată în toată lumea ca o mărturie pentru toate popoarele. Și atunci va veni sfârșitul.

Marcu 13:14-17

14. Când veți vedea «urâciunea pustiirii» stând unde nu trebuie, (cine citește să înțeleagă), atunci cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți.

15. Cine va fi pe acoperișul casei, să nu se coboare în casă, nici să nu intre și să ia ceva din casă.

16. Și cine va fi la câmp să nu se întoarcă să-și ia haina.

17. Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea!

Matei 24:20-24

20. Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici în sabbat,

21. pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi.

22. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din cauza celor aleși, [pe care i-a ales] zilele acelea vor fi scurtate.²⁰

23. Atunci dacă vă va spune cineva: «Iată, Hristosul este aici sau acolo», să nu-l credeți.

24. Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni [ca să înșele]²¹ până acolo încât să înșele, dacă ar fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.

²⁰ Marcu 13:20

²¹ Marcu 13:22

Marcu 13:23

23. Dar voi, luați seama! Iată, vi le-am spus toate dinainte.

Matei 24:25-29

24. Iată, v-am spus mai dinainte.

26. Deci, dacă vă vor zice: «Iată-L în pustie», să nu vă duceți acolo! «Iată-L în cămăruțe interioare», să nu credeți!

27. Căci, așa cum iese fulgerul de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi și la ~~venirea~~ [prezența]²² Fiului Omului.

28. Oriunde va fi cadavrul, acolo se vor aduna vulturii.

29. Îndată după acele zile de necaz, [vor fi semne în soare, în lună și în stele;]²³ soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate.

²² Greacă — parousia

²³ Luca 21:25

Luca 21:25, 26

25. Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre popoare, care nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor.

26. Oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea celor ce vor veni pe pământ, căci puterile cerurilor vor fi zguduite.

Matei 24:30, 31

30. Atunci se va arăta în cer semnul Fiului Omului, atunci toate popoarele pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu mare slavă.

31. El va trimite pe îngerii Săi cu ~~un răsunset puternic de~~²⁴ trâmbiță și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă [de la marginea

pământului până la marginea cerului.].²⁵

²⁴ Nu se află în Manuscrisul Sinaitic

²⁵ Marcu 13:27

Luca 21:27 -29

27. Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe un nor, cu putere și cu mare slavă.

28. Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că răscumpărarea [eliberarea]²⁶ voastră se apropie.»

29. Și le-a spus o pildă: Vedeti smochinul și toți copacii.

²⁶ A se vedea Volumul 5, pagina 434

Matei 24:32, 33

32. De la smochin învățați pilda lui: când îi frăgezește și îi înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape.

33. Tot așa și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că El este aproape, la uși [împărăția lui Dumnezeu este aproape]²⁷

²⁷ Luca 21:31

Matei 24:34, 35

34. Adevărat vă spun, nu va trece generația²⁸ aceasta până se vor întâmpla toate acestea.

35. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece nicidecum.

²⁸ Luca 21:32

Marcu 13:32, 33

32. Cât despre ziua aceea sau ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii care sunt în cer, nici Fiul, ci numai²⁹ Tatăl.

33. Luați seama: vegheați și rugați-vă, căci nu știți când va fi timpul acela.

²⁹ Matei 24:36

Matei 24:37-44

37. Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și la venirea [prezența]³⁰ Fiului Omului.

38. Căci, așa cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie

39. și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea [prezența]³¹ Fiului Omului.

40. Atunci, doi vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat.

41. Două femei vor măcina la moară: una va fi luată și alta va fi lăsată.³²

42. Vegheați dar, pentru că nu știți în ce ceas vine Domnul vostru.

43. Să știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte va veni hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa.

44. De aceea și voi fiți gata, căci Fiul Omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.

³⁰ Greacă — parousia ³¹ Greacă — parousia

³² Volumul 4, pag. 610 adaugă aici Matei 24:28

Marcu 13:34-37

34. Este ca un om care a plecat din țară și, lăsându-și casa, dă robilor săi putere, arată fiecăruia care este datoria lui și poruncește portarului să vegheze.³³

35. Vegheați, dar, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântarea cocoșilor, sau dimineața;

36. ca nu cumva, venind pe neașteptate, să vă găsească dormind.

37. Și ceea ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați!

³³ Pildele pot *ilustra* doctrine, dar nu pot *învăța* doctrine. Cu toate acestea, cuvintele lui Isus din Marcu 13:34 ne oferă autoritatea de a folosi pilda talanților (Matei 25:14-30) și pilda minelor (Luca 19:11-27) pentru a *învăța* detaliile celei de-a doua prezențe care sunt controversate în aceste pilde.

Matei 24:45-51³⁴

45. Care este deci robul credincios și înțelept, pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, să le dea hrană la timp?

46. Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!

47. Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale.

48. Dar dacă acel rob rău zice în inima lui: «Stăpânul meu întârzie să vină»

49. și va începe să bată pe cei care sunt robi împreună cu el și să mănânce și să bea cu bețivii,

50. stăpânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l știe,

51. Îl va tăia în două și îi va da partea împreună cu fățarnicii: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

³⁴ Deși nu face parte din Marea Profetie a Domnului nostru, Luca 12:36-46 ar trebui studiat împreună cu Matei 24:45-51.

Luca 21:34-36

34. Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu îngrijorările vieții, și ziua aceea să vină peste voi fără veste.

35. Căci ea va veni ca o cursă peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului.

36. Vegheați deci tot timpul și rugați-vă ca să fiți socotiți vrednici să scăpați de toate acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului Omului.»

Fecioare înțelepte și fecioare nechibzuite

Matei 25:1-13

1. Atunci împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelarele și au ieșit în întâmpinarea mirelui.

2. Cinci din ele erau înțelepte și cinci nechibzuite.

3. Cele nechibzuite, când și-au luat candelarele, n-au luat cu ele untdelemn;

4. dar cele înțelepte, împreună cu candelarele au luat cu ele și untdelemn în vase.

5. Fiindcă mirele întârzia, au ațipit toate și au adormit.

6. Dar la miezul nopții, s-a auzit o strigare: «Iată, mirele, ieșiți-i în întâmpinare!»

7. Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelarele.

8. Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: «Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelarele.»

9. Dar cele înțelepte le-au răspuns: «Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei care vând și cumpărați-vă.»

10. Pe când se duceau ele să cumpere, a venit mirele; cele ce erau gata au intrat cu el la nunta și s-a închis ușa.

11. Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: «Doamne, Doamne, deschide-ne!»

12. Dar el, drept răspuns le-a zis: «Adevărat vă spun că nu vă cunosc!»

13. Vegheați, deci, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul Omului.

Pilda talanților

Matei 25:14-30

14. Căci este ca un om care, înainte de a pleca într-o altă țară, a chemat pe robii săi și le-a încredințat averea sa.

15. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi și altuia unul: fiecăruia după puterea lui; și a plecat îndată din țară.

16. Cel care primise cei cinci talanți s-a dus, i-a pus în negoț și a câștigat alți cinci talanți.

17. Tot așa, cel care primise cei doi talanți a câștigat alți doi.

18. Dar cel care primise un talant s-a dus și a săpat în pământ și a ascuns acolo banii stăpânului său.

19. După mult timp, stăpânul robilor aceluia s-a întors și a făcut socoteala cu ei.

20. Cel care primise cinci talanți a venit și a adus alți cinci talanți, zicând: «Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată, am câștigat cu ei alți cinci talanți.»

21. Stăpânul său i-a zis: «Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!»

22. Cel care primise cei doi talanți a venit și el și a zis: «Doamne, mi-ai încredințat doi talanți; iată, am câștigat cu ei alți doi talanți.»

23. Stăpânul său i-a zis: «Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!»

24. Cel care primise un talant, venind la el, i-a zis: «Doamne, am știut că ești un om aspru, care seceri de unde n-ai semănat și strângi de unde n-ai vânturat;

25. mi-a fost teamă și m-am dus și ți-am ascuns talantul în pământ; iată-ți ce este al tău.»

26. Și răspunzând, stăpânul său i-a zis: «Rob rău și leneș! Ai știut că secer de unde n-am semănat și că strâng de unde n-am vânturat;

27. deci ar fi trebuit să-mi fi dat banii celor ce schimbă banii și, la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobândă ce este al meu.

28. Luați-i deci talantul și dați-l celui care are zece talanți!

29. Pentru că celui ce are i se va da și va avea din belșug, dar de la cel ce n-are se va lua și ce are.

30. Iar pe robul acela nefolositor aruncați-l în întunericul de afară! Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.»

Pilda oilor și caprelor

Matei 25:31-46

31. Dar când va veni Fiul Omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va sta pe scaunul de domnie al slavei Sale.

32. Toate popoarele vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții, cum desparte păstorul oile de capre;

33. și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui.

34. Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: «Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.

35. Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut; am fost străin și M-ați primit;

36. am fost gol și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți; am fost în închisoare și ați venit pe la Mine.»

37. Atunci cei dreپți îi vor răspunde: «Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci? Sau, fiindu-Ți sete și Ți-am dat de ai băut?

38. Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat?

39. Când Te-am văzut noi bolnav sau în închisoare și am venit pe la Tine?»

40. Și răspunzând, Împăratul le va zice: «Adevărat vă spun că ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.»

41. Apoi va zice celor de la stânga Lui: «Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, pregătit Diavolului și îngerilor lui!

42. Căci am fost flămând și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau;

43. am fost străin și nu M-ați primit; am fost gol și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în închisoare și n-ați venit pe la Mine.»

44. Atunci îi vor răspunde și ei: «Doamne, când Te-am văzut noi flămând, sau fiindu-Ți sete, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare și nu Ți-am slujit?»

45. Atunci El va răspunde și le va zice: «Adevărat vă spun că, întrucât n-ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați, Mie nu Mi le-ați făcut.»

46. Și aceștia vor merge în pedeapsă veșnică, iar cei dreți în viață veșnică.»

Isus spune despre răstignire

Matei 26:1-5

1. După ce a terminat Isus toate cuvântările acestea, a zis ucenicilor Săi:

2. «Știți că după două zile vor avea loc Paștile [și Azimile]³⁷ și Fiul Omului va fi dat să fie răstignit.»

3. Atunci preoții cei mai de seamă și bătrânii poporului s-au strâns la palatul marelui preot, care se numea Caiafa,

4. și s-au sfătuit împreună cum să prindă pe Isus prin viclenie și să-L omoare. [căci ei se temeau de popor.]³⁸

5. Dar ziceau: «Nu în timpul sărbătorii, ca să nu se facă tulburare în popor.»

³⁷ Marcu 14:1

³⁸ Luca 22:2

Luca 21:37, 38

37. Și ziua Isus învăța în templu, iar noaptea ieșea și rămânea pe muntele numit al Măslinilor.

38. Și tot poporul venea dis-de-dimineață la El în templu ca să-L asculte.

Miercuri (ziua a cincea)

Probabil că Isus a petrecut ziua de miercuri în liniște, în Betania, și probabil aceasta a fost ziua în care Iuda Iscarioteanul a luat legătura cu preoții cei mai de seamă.

Luca 22:3, 4

3. Dar Satan a intrat în Iuda, zis și Iscarioteanul, care era din numărul celor doisprezece.

4. El s-a dus și a vorbit cu preoții cei mai de seamă și cu ofițerii gărzii cum să-L dea în mâinile lor.

Matei 26:14, 15

14. Atunci unul din cei doisprezece, cel numit Iuda Iscarioteanul, s-a dus la preoții cei mai de seamă

15. și le-a zis: «Ce vreți să-mi dați, și-L voi da în mâinile voastre?» [Ei s-au bucurat]³⁹ Ei i-au cântărit treizeci de arginți.

³⁹ Luca 22:5

Luca 22:6

6. El a primit banii și căuta un prilej nimerit să dea pe Isus în mâinile lor, fără știrea poporului.

Joi (ziua a șasea)

„Se pare că Domnul nostru a petrecut ziua de 13 Nisan în liniște, retras, iar în seara care a urmat, când începea ziua de 14, a fost timpul stabilit pentru celebrarea Cinei de Paști în camera de sus. Unii dintre apostoli o pregătiseră dinainte, la indicația Domnului.”⁴⁰

⁴⁰ R 3542

Marcu 14:13

13. Și El a trimis pe doi din ucenicii Săi și le-a zis: «Duceți-vă în cetate; acolo aveți să întâlniți un om ducând un urcior cu apă; mergeți după el.

Luca 22:7-13

7. Ziua sărbătorii Azimilor, în care trebuiau jertfite Paștile, a venit.

8. Și Isus a trimis pe Petru și pe Ioan, zicând: «Duceți-vă și pregătiți-ne Paștile, ca să le mâncăm.»

9. «Unde voiești să pregătim?» L-au întrebat ei.

10. Și El le-a spus: «Iată, când veți intra în cetate, vă va ieși înaintea un om ducând un urcior cu apă; mergeți după el în casa în care va intra

11. și spuneți stăpânului casei: «Învățătorul îți zice: «Unde este camera pentru oaspeți, în care să mâncăm Paștile cu ucenicii mei?»

12. Și vă va arăta o camera mare de sus, așternută gata; acolo să pregătiți.» [pentru noi]⁴¹

13. Ei au plecat și au găsit așa cum le spusese El; și au pregătit Paștile.

⁴¹ Marcu 14:15

Ioan 13:1

1. Însă înainte de sărbătoarea Paștilor, Isus, știind că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și fiindcă iubea pe ai Săi care erau în lume, i-a iubit până la capăt.

Matei 26:20

20. Seara, Isus S-a așezat la masă cu cei doisprezece ucenici ai Lui.

MEDITAȚIE

PENTRU NOAPTEA DE COMEMORARE

URMÂNDU-L PE ISUS DE LA ULTIMA CÎNĂ PÂNĂ LA RĂSTIGNIRE

INSTITUIREA SĂRBĂTORII COMEMORATIVE ȘI

EXPERIENȚE ÎN LEGĂTURĂ CU ACEASTA,

ora 8:00-9:00 seara

Spălarea picioarelor și trădătorul

Luca 22:15

15. El le-a zis: «Am dorit mult să mănânc Paștile acestea cu voi înainte de a suferi;

Ioan 13:2-21

2. În timpul cinei, [cina de Paști]⁴² după ce Diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L vândă,

3. Isus, fiindcă știa că Tatăl Îi dăduse toate în mâini, că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce,

4. S-a sculat de la cină, Și-a pus deoparte hainele, a luat un ștergar și S-a încins cu el.

5. Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.

6. A venit deci la Simon Petru. Și Petru I-a zis: «Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?»

7. Isus a răspuns și i-a zis: «Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei înțelege după aceea.»

8. Petru I-a zis: «Niciodată nu-mi vei spăla picioarele» Isus i-a răspuns: «Dacă nu te spăl Eu, nu ai parte cu Mine.»

9. «Doamne», I-a zis Simon Petru, «nu numai picioarele, ci și mâinile și capul!»

10. Isus i-a zis: «Cine are tot trupul spălat, nu are nevoie decât să-i fie spălate picioarele, căci este cu totul curat; și voi sunteți curați, dar nu toți.»

11. Căci știa pe cel care avea să-L vândă; de aceea a zis: «Nu toți sunteți curați.»

12. După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat hainele, S-a așezat iarăși la masă și le-a zis: «Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu?

13. Voi Mă numiți: «Învățătorul și Domnul» și bine ziceți, căci sunt.

14. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora;

15. căci Eu v-am dat un exemplu, pentru ca așa cum v-am făcut Eu, să faceți și voi.

16. Adevărat, adevărat vă spun, robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis.

17. Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți.

18. Nu vorbesc despre voi toți; cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura: «Cel care mănâncă pâine cu Mine și-a ridicat călcâiul împotriva Mea.»

19. Vă spun lucrul acesta de pe acum, înainte de a se întâmpla, pentru ca atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt.

20. Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.»

21. După ce a spus aceste cuvinte, Isus S-a tulburat în duhul Său, a mărturisit și a zis: «Adevărat, adevărat vă spun că unul dintre voi Mă va vinde.»

⁴² R 2450

Marcu 14:19, 20

19. Ei au început să se întristeze și să-I zică unul după altul: «Nu cumva sunt eu?»

20. «Este unul din cei doisprezece», le-a răspuns El, «cel care întinge cu Mine în farfurie.»

Luca 22:21

21. «Dar iată, mâna vânzătorului Meu este cu Mine la masa aceasta.»

Ioan 13:22-26

22. Ucenicii se uitau deci unii la alții, neînțelegând despre cine vorbește.

23. Unul dintre ucenici, acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă la pieptul lui Isus.

24. Simon Petru i-a făcut deci semn să întrebe cine este acela despre care vorbea.

25. Și ucenicul acela, rezemându-se pe pieptul lui Isus, I-a zis: «Doamne, cine este?»

26. Isus a răspuns: «Acela căruia îi voi muia bucățica și i-o voi da.» Și înmuind bucățica, a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul.

24. Negreșit, Fiul Omului Se duce după cum este scris despre El, dar vai de omul acela prin care este vândut Fiul Omului! Mai bine ar fi fost pentru el să nu se fi născut!»

25. Și Iuda, care L-a vândut, răspunzând, I-a zis: «Nu cumva sunt eu, Învățătorule?» «Da», i-a răspuns Isus, «tu ești.»

Ioan 13:27-32

27. Cum a fost dată bucatăica, a intrat Satan în Iuda. Isus i-a zis deci: «Ce faci, fă repede!»

28. Dar nici unul din cei ce stăteau la masă n-a înțeles pentru ce-i zisese aceasta.

29. Unii presupuneau că, deoarece Iuda avea punga, Isus voia să-i spună: «Cumpără ce ne trebuie pentru sărbătoare» sau să dea ceva săracilor.

30. Deci, primind bucatăica, Iuda a ieșit afară îndată. Era noapte.

31. După ce a ieșit el, Isus a zis: «Acum Fiul Omului a fost preamărit și Dumnezeu a fost preamărit în El.

32. Dacă Dumnezeu a fost premărit în El, și Dumnezeu Îl va preamări în Sine Însuși și-L va premări îndată.

Instituirea Comemorării

Matei 26:26-29

26. Pe când mâncau ei, Isus a luat pâine și a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.» [care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta în amintirea Mea]⁴³

27. Apoi a luat un pahar și, mulțumind, li l-a dat, zicând: «Beți toți din el, [luați paharul acesta și împărțiți-l între voi]⁴⁴

28. căci acesta este sângele Meu, al legământului celui nou⁴⁵, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor [acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu, care se varsă pentru voi].⁴⁶

29. Vă spun că de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi, nou, în împărăția Tatălui Meu.»

⁴³ Luca 22:19

⁴⁴ Luca 22:17

⁴⁵ Nu se află în MSS Sinaitic sau Vatican 1209

⁴⁶ Luca 22:20

Luca 22:24-26

24. Și a fost o ceartă între ei, ca să știe care dintre ei avea să fie socotit ca cel mai mare.

25. Și El le-a zis: «Împărații popoarelor domnesc peste ele și celor care le stăpânesc li se dă numele de binefăcători.

26. Voi să nu fiți așa; ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai tânăr; și cel care cârmuiește, ca cel care servește».

Marcu 10:44, 45

44. și oricare va vrea să fie întâi între voi, să fie robul tuturor.

45. Căci tot așa, Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca preț de răscumpărare pentru mulți.

Luca 22:27-30

27. Căci cine este mai mare: cine stă la masă sau cine servește la masă? Nu este cel care stă la masă? Și Eu totuși sunt în mijlocul vostru ca cel care servește.

28. Voi sunteți aceia care ați rămas neconținut cu Mine în încercările Mele.

29. De aceea vă pregătesc o împărăție, după cum Tatăl Meu Mi-a pregătit-o Mie,

30. ca să mâncați și să beți la masa Mea, în împărăția Mea, și să stați pe scaune de domnie, judecând pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.»

**Porunca cea nouă — negarea lui Petru profetită
— două săbii**

Ioan 13:33-38

33. Copilașilor, mai sunt puțin cu voi. Mă veți căuta și, cum am spus iudeilor, că unde Mă duc Eu, ei nu pot veni, tot așa vă spun și vouă acum.

34. Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unul pe altul. Cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unul pe altul!

35. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste între voi.

36. Simon Petru I-a zis: «Doamne, unde Te duci?» Isus i-a răspuns: «Tu nu poți veni acum după Mine unde Mă duc Eu, dar mai târziu Mă vei urma.»

37. «Doamne», I-a zis Petru, «de ce nu pot veni după Tine acum? Eu îmi voi da viața pentru Tine.» [cu Tine sunt gata să merg chiar și în închisoare și la moarte].⁴⁷

38. Isus i-a răspuns: «Îți vei da viața pentru Mine? Adevărat, adevărat îți spun că nu va cânta cocoșul până te vei lepăda de Mine de trei ori.

⁴⁷ Luca 22:33

Luca 22:31, 32, 35-38

31. Și Domnul a zis: «Simon, Simon, iată, Satan a cerut să vă cearnă ca pe grâu.

32. Dar Eu M-am rugat pentru tine ca să nu ți se micșoreze credința și, după ce te vei întoarce să întărești pe frații tăi.»

35. Apoi le-a mai zis: «Când v-am trimis fără pungă, fără traistă și fără încălțăminte, ați dus voi lipsă de ceva?» «De nimic», I-au răspuns ei.

36. Și El le-a zis: «Acum, dimpotrivă, cine are o pungă, s-o ia; cine are o traistă, de asemenea s-o ia; și cine nu are, să-și vândă haina și să-și cumpere o sabie.

37. Căci vă spun că trebuie să se împlinească în Mine aceste cuvinte scrise: «El a fost pus în numărul celor fărădelege.» Și lucrurile privitoare la Mine sunt gata să se împlinească.»

38. «Doamne», I-au zis ei, «iată aici două săbii.» Și El le-a zis: «Destul!»

CUVINTELE BLÂNDE ALE LUI ISUS

DE PREOCUPARE IUBITOARE

9:00-11:00 noaptea

În camera de sus

Ioan capitolul 14

1. Să nu vi se tulbure inima! Aveți credință în Dumnezeu, aveți credință și în Mine!

2. În casa Tatălui Meu, sunt multe locuințe. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus, căci Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.

3. Și dacă Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, voi veni din nou și vă voi lua la Mine Însumi, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi.

4. Știți unde Mă duc și știți și calea într-acolo.»

5. «Doamne», I-a zis Toma, «nu știm unde Te duci; cum putem să știm calea?»

6. Isus i-a zis: «Eu sunt calea și adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.

7. Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și de acum încolo, Îl veți cunoaște; și L-ați și văzut.»

8. «Doamne», I-a zis Filip, «arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.»

9. Isus i-a zis: «De atâta timp sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filip? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu: «Arată-ne pe Tatăl?»

10. Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine; ci Tatăl care locuiește în Mine, El face aceste lucrări.

11. Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine, credeți-Mă cel puțin pentru lucrările acestea.

12. Adevărat, adevărat vă spun, cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu, ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl

13. și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie preamărit în Fiul.

14. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.

15. Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele.

16. Și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi pentru totdeauna.

17. Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi.

18. Nu vă voi lăsa orfani, voi veni la voi.

19. Încă puțin și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.

20. În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, voi sunteți în Mine și Eu sunt în voi.

21. Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.»

22. Iuda, nu Iscarioteanul, I-a zis: «Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă și nu lumii?»

23. Isus a răspuns și i-a zis: «Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și ne vom face locuința împreună cu el.

24. Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. Și cuvântul pe care-l auziți nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis.

25. V-am spus aceste lucruri cât mai sunt cu voi.

26. Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care Tatăl Îl va trimite în Numele Meu, vă va învăța toate și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.

27. Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.

28. Ați auzit că v-am spus: Mă duc și voi veni la voi. Dacă M-ați iubi, v-ați fi bucurat că Mă duc la Tatăl, fiindcă Tatăl este mai mare decât Mine.

29. Și v-am spus aceste lucruri acum, înainte de a se întâmpla, pentru ca, atunci când se vor întâmpla, să credeți.

30. Nu voi mai vorbi mult cu voi, căci vine prințul lumii acesteia și el n-are nimic în Mine;

31. fac așa cum Mi-a poruncit Tatăl, pentru ca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl. Sculați-vă, hai să plecăm de aici!

În drum spre Ghetsimani

Ioan, capitolul 15

1. Eu sunt adevărata viță și Tatăl Meu este viticultorul.

2. Pe orice mlădiță care n-duce roadă în Mine, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce roadă, o curățește, ca să aducă și mai multă roadă.

3. Acum voi sunteți curați din cauza cuvântului pe care vi l-am spus.

4. Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate să aducă roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți, dacă nu rămâneți în Mine.

5. Eu sunt vița, voi mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic.

6. Dacă cineva nu rămâne în Mine, este aruncat afară ca mlădița și se usucă; și ele sunt strânse, aruncate în foc și ard.

7. Dacă rămâneți în Mine și cuvintele Mele rămân în voi, cereți orice veți vrea și vi se va da.

8. În aceasta Tatăl Meu este preamărit, să aduceți roadă multă și să fiți ucenici ai Mei.

9. Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea!

10. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.

11. V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să fie în voi și bucuria voastră să fie deplină.

12. Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unul pe altul, așa cum v-am iubit Eu.

13. Nimeni nu are o iubire mai mare decât acel care își dă viața pentru prietenii săi.

14. Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea ce vă poruncesc Eu.

15. Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.

16. Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl Meu să vă dea.

17. Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unul pe altul.

18. Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră.

19. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu sunteți din lume și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea lumea vă urăște.

20. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: «Robul nu este mai mare decât stăpânul său.» Dacă M-au persecutat pe Mine, și pe voi vă vor persecuta; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.

21. Dar vă vor face toate aceste lucruri din cauza Numelui Meu, pentru că ei nu cunosc pe Cel care M-a trimis.

22. Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat; dar acum n-au nici o dezvinovățire pentru păcatul lor.

23. Cine Mă urăște pe Mine urăște și pe Tatăl Meu.

24. Dacă n-aș fi făcut între ei lucrări pe care nimeni altul nu le-a făcut, n-ar avea păcat; dar acum au văzut și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu.

25. Dar aceasta s-a întâmplat ca să se împlinescă cele scrise în legea lor: «M-au urât fără temeii.»

26. Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, Duhul adevărului, care iese de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.

27. Și voi de asemenea veți mărturisi, pentru că sunteți cu Mine de la început.

Ioan, capitolul 16

1. V-am spus aceste lucruri ca să nu vă poticniți.

2. Vă vor da afară din sinagogi, ba încă vine ceasul când oricine vă va ucide să i se pară că aduce o jertfă lui Dumnezeu.

3. Și vor face acestea, pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.

4. Dar v-am spus aceste lucruri pentru ca, atunci când le va veni ceasul să se împlinească, să vă aduceți aminte că vi le-am spus. Nu vi le-am spus de la început, pentru că eram cu voi.

5. Dar acum Mă duc la Cel care M-a trimis; și nici unul dintre voi nu Mă întreabă: «Unde Te duci?»

6. Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima.

7. Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc, căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.

8. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, dreptatea și judecata.

9. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine;

10. în ce privește dreptatea: fiindcă Mă duc la Tatăl și nu Mă veți mai vedea;

11. în ce privește judecata: fiindcă Prințul lumii acesteia este judecat.

12. Mai am să vă spun încă multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.

13. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va vesti lucrurile viitoare.

14. El Mă va preamări, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va vesti.

15. Tot ce are Tatăl este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu și vă va vesti.

16. Peste puțin timp nu Mă veți mai vedea; apoi iarăși peste puțin timp Mă veți vedea, pentru că Mă duc la Tatăl.»

17. Deci, unii din ucenicii Lui au zis între ei: «Ce înseamnă cuvintele acestea: «Peste puțin timp nu Mă veți mai vedea» și «Apoi iarăși, peste puțin timp Mă veți vedea» și «Pentru că Mă duc la Tatăl?»

18. Ei ziceau deci: «Ce înseamnă aceasta: «Peste puțin timp?» Nu știm ce vrea să spună.»

19. Isus a cunoscut deci că voiau să-L întrebe și le-a zis: «Vă întrebați între voi că am zis: «Peste puțin timp nu Mă veți mai vedea» și «Apoi iarăși peste puțin timp Mă veți vedea?»

20. Adevărat, adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți văita, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

21. Femeia, când este în durerile nașterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul; dar, după ce a născut pruncul, nu-și mai aduce aminte de suferință, de bucurie că s-a născut un om pe lume.

22. Tot așa și voi: acum sunteți plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăși, inima vi se va bucura și nimeni nu va lua de la voi bucuria voastră.

23. În ziua aceea, nu Mă veți mai întreba nimic. Adevărat, adevărat vă spun că orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, vă va da.

24. Până acum, n-ați cerut nimic în Numele Meu; cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

25. V-am spus aceste lucruri în pilde. Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi pe față despre Tatăl.

26. În ziua aceea, veți cere în Numele Meu și nu vă zic că Eu voi ruga pe Tatăl pentru voi;

27. căci Tatăl Însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu.

28. Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; acum las lumea și Mă duc la Tatăl.»

29. Ucenicii Săi I-au zis: «Iată că acum vorbești pe față și nu spui nici o pildă.

30. Acum cunoaștem că știi toate și n-ai nevoie să Te întrebe cineva; de aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu.»

31. «Acum credeți?» le-a răspuns Isus.

32. «Iată, vine ceasul și a și venit, când veți fi risipiți fiecare la ale lui și pe Mine Mă veți lăsa singur; dar nu sunt singur, căci Tatăl este cu Mine.

33. V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.»

Rugăciunea lui Isus pentru noi

Ioan, capitolul 17

1. După ce Isus a spus aceste lucruri, Și-a ridicat ochii spre cer și S-a rugat: «Tată, a sosit ceasul! Preamărește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te preamărească pe Tine,

2. după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelorora pe care I i-ai dat Tu.

3. Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.

4. Eu Te-am preamărit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac.

5. Și acum, Tată, preamărește-Mă la Tine Însuși cu slava pe care o aveam cu Tine înainte de a fi lumea.

6. Eu am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit cuvântul Tău.

7. Acum ei au cunoscut că toate câte Mi-ai dat Tu sunt de la Tine.

8. Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.

9. Eu Mă rog pentru ei. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu, pentru că sunt ai Tăi:

10. tot ce este al Meu este al Tău și ce este al Tău este al Meu, și Eu sunt preamărit în ei.

11. Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește în Numele Tău pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una ca Noi.

12. Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat și nici unul dintre ei n-a pierit, afară de fiul pierzării, ca să se împlinescă Scriptura.

13. Dar acum Eu vin la Tine și spun aceste lucruri în lume, pentru ca să aibă în ei bucuria Mea deplină.

14. Le-am dat Cuvântul Tău și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.

15. Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de Cel Rău.

16. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.

17. Sfintește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.

18. Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.

19. Și Eu Însuși Mă sfîntesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.

20. Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei care vor crede în Mine prin cuvântul lor,

21. ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

22. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una,

23. Eu în ei și Tu în Mine; pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.

24. Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu m-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

25. Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut, dar Eu Te-am cunoscut și aceștia au cunoscut ca Tu M-ai trimis.

26. Și Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei și Eu în ei.»

Agonia, Ghetsimani și arestarea,

23:00-24:00 miezul nopții

Ioan 18:1

1. Spunând acestea, Isus a plecat cu ucenicii Săi dincolo de pârâul Chedron, unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Lui.

Marcu 14:32-36

32. Și au venit la un loc al cărui nume era Ghetsimani. Și a zis ucenicilor Săi: «Stați aici până Mă voi ruga!» [(De asemenea) le-a zis: Rugați-vă ca să nu intrați în ispită.]⁴⁸

33. A luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și a început să Se tulbure adânc.

34. Și El le-a zis: «Sufletul Meu este plin de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați.»

35. Apoi a mers puțin mai înainte, S-a aruncat la pământ și Se ruga ca, dacă este cu putință, să treacă de la El ceasul acela.

36. El zicea: «Ava, Tată, Ție toate lucrurile Îți sunt cu putință; depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși, nu ce voiesc Eu, ci ceea ce voiești Tu.»

⁴⁸ Luca 22:40

Luca 22:43-45

43. Atunci I s-a arătat un înger din cer, întărindu-L.

44. Și fiind în luptă grea, Se ruga și mai fierbinte. Și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sânge, care cădeau pe pământ.⁴⁹

45. Și sculându-Se de la rugăciune, a venit la ucenici și i-a găsit adormiți de întristare.

⁴⁹ Vers. 43, 44 - A se vedea R 3040 despre Manuscrisul Sinaitic

40. Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind și a zis lui Petru: «Ce, un ceas n-ați putut să vegheați împreună cu Mine?

41. Vegheați și rugați-vă ca să nu intrați în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.»

42. S-a depărat a doua oară și S-a rugat zicând: «Tatăl Meu, dacă nu se poate să treacă paharul acesta fără să-l beau, facă-se voia Ta!»

43. S-a întors iarăși și i-a găsit dormind, pentru că li se îngreuiaseră ochii.

44. I-a lăsat din nou, S-a depărat și S-a rugat a treia oară, zicând aceleași cuvinte.

45. Apoi a venit la ucenici și le-a zis: «Dormiți de acum și odihniți-vă!... Iată, s-a apropiat ceasul ca Fiul Omului să fie dat în mâinile păcătoșilor.

46. Sculați-vă, hai să mergem! Iată că s-a apropiat cel ce Mă vinde.»

Ioan 18:2-9

2. Iuda, vânzătorul, știa și el locul acela, pentru că Isus de multe ori Se adunase acolo cu ucenicii Lui.

3. Iuda, deci, luând ceata ostașilor și pe slujitorii trimiși de preoții cei mai de seamă și de farisei, a venit acolo cu felinare, cu făclii și cu arme;

4. Iar Isus, știind tot ce avea să vină asupra Lui, a mers spre ei și le-a zis: «Pe cine căutați?»

5. Ei I-au răspuns: «Pe Isus Nazarineanul.» Isus le-a zis: «Eu sunt!» Iuda, cel care L-a dat prins, era și el cu ei.

6. Când le-a zis: «Eu sunt», ei s-au dat înapoi și au căzut la pământ.

7. El i-a întrebat din nou: «Pe cine căutați?» «Pe Isus Nazarineanul», I-au zis ei.

8. Isus a răspuns: «V-am spus că Eu sunt. Deci, dacă Mă căutați pe Mine, lăsați pe aceștia să se ducă;»

9. aceasta, ca să se împlinească ce spusese prin cuvântul Său: «N-am pierdut pe nici unul din aceia pe care Mi i-ai dat.»

Matei 26:48-50

48. Vânzătorul le dăduse semnul acesta: «Pe care-L voi săruta eu, Acela este; să puneți mâna pe El!»

49. Îndată Iuda s-a apropiat de Isus și I-a zis: «Te salut, Învățătorule!» Și L-a sărutat.

50. Dar Isus i-a zis: «Prietene, de ce ai venit?» Atunci oamenii aceia s-au apropiat, au pus mâinile pe Isus și L-au prins.

Luca 22:48-49

48. Și Isus i-a zis: «Iuda, cu o sărutare dai tu prins pe Fiul Omului?»

49. Cei care erau în jurul Lui, văzând ce avea să se întâmple, au zis «Doamne, să lovim cu sabia?»

Ioan 18:10

10. Iar Simon Petru, având o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Și numele robului aceluia era Malhus.

Luca 22:51

51. Dar Isus, răspunzând, a zis: «Lăsați! Până aici!» Și S-a atins de urechea omului aceluia și l-a vindecat.

Matei 26:52-56

52. Atunci Isus i-a zis: «Pune-ți sabia la locul ei, căci toți cei ce scot sabia, de sabie vor pieri.

53. Crezi că n-aș putea acum să rog pe Tatăl Meu, care Mi-ar pune la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

54. Dar cum se vor împlini Scripturile, care zic că așa trebuie să fie?»

55. În ceasul acela, Isus a zis mulțimilor: «Ați ieșit ca după un tâlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți? În toate zilele stăteam și învățam poporul în templu și n-ați pus mâna pe Mine.

56. Dar toate acestea s-au întâmplat ca să se îplinească scripturile prorocilor.» Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit.

Marcu 14:51, 52

51. Și un anume tânăr Îl urma, având aruncată pe el o învelitoare de in, pe trupul gol. Au pus mâna pe el,

52. dar el și-a lăsat învelitoarea și a fugit gol.

Procesul lui Isus

Au fost practic două procese (civil și religios).

Câte trei etape, șase în total.

**Procesul religios, Faza I-a — înaintea lui Ana,
ora 12:30 noaptea**

Ioan 18:12-16, 19-24

12. Ceata ostașilor, căpitanul și slujitorii iudeilor au prins deci pe Isus și L-au legat.

13. L-au dus întâi la Ana, căci el era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela.

14. Și Caiafa era cel ce sfătuisese pe iudei că era mai bine să moară un singur om pentru popor.

15. Iar Simon Petru mergea după Isus; tot așa și celălalt ucenic. Dar ucenicul acesta era cunoscut de marele preot și a intrat cu Isus în palatul marelui preot.

16. Petru însă stătea afară la poartă. Celălalt ucenic care era cunoscut marelui preot, a ieșit deci afară, a vorbit cu portăreasa și a adus pe Petru înăuntru.

19. Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui și despre învățătura Lui.

20. Isus i-a răspuns: «Eu am vorbit pe față lumii; totdeauna am învățat în sinagogă și în templu, unde se adună toți iudeii și n-am spus nimic în ascuns.

21. Pentru ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei care M-au auzit despre ce le-am vorbit; iată, ei știu ce am spus.»

22. Și când a zis El acestea, unul dintre slujitorii care stăteau acolo a dat o palmă lui Isus, zicând: «Așa răspunzi Tu marelui preot?»

23. Isus i-a răspuns: «Dacă am vorbit rău, dovedește că este rău; dar dacă am vorbit bine, de ce mă bați?»

24. Ana L-a trimis legat la marele preot Caiafa.

Procesul religios, Faza a II-a

Înaintea Sinedriului în casa lui Caiafa (Acesta a fost un proces ilegal fiindcă Sinedriul nu trebuia să se întâlnească niciodată înainte de lumina zilei),

ora 1:00-2:00 noaptea

Marcu 14:53-65

53. Pe Isus L-au dus la marele preot, unde s-au adunat toți preoții cei mai de seamă, bătrânii și cărturarii.

54. Și Petru L-a urmat de departe până în curtea marelui preot, a stat jos împreună cu slujitorii și se încălzea la para focului.

55. Preoții cei mai de seamă și tot sinedriul căutau vreo mărturie împotriva lui Isus, ca să-L dea la moarte, dar nu găseau nici una.

56. Căci mulți făceau mărturii mincinoase împotriva Lui, dar mărturiile lor nu se potriveau.

57. Unii s-au sculat și au făcut o mărturie mincinoasă împotriva Lui, zicând:

58. «Noi L-am auzit zicând: «Eu voi dărâma templul acesta, făcut de mâini, și în trei zile voi clădi un altul, care nu va fi făcut de mâini.»

59. Nici chiar în privința aceasta, mărturia lor nu se potrivea.

60. Atunci marele preot s-a sculat în picioare în mijlocul lor, a întrebat pe Isus și I-a zis: «Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?»

61. Dar Isus tăcea și nu răspundea nimic. Marele preot L-a întrebat iarăși și I-a zis: «Ești Tu, Hristosul, Fiul Celui Binecuvântat?»

62. «Eu sunt», a spus Isus, «și veți vedea pe Fiul Omului stând la dreapta puterii și venind cu norii cerului.»

63. Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis: «Ce nevoie mai avem de martori?»

64. Ați auzit hula. Ce gândiți?» Toți L-au condamnat să fie pedesit cu moartea.

65. Și unii au început să-L scuipe, să-I acopere fața, să-L bată cu pumnii și să-I zică: «Procește!» Iar slujitorii Îl băteau cu palmele.

Negarea lui Petru, ora 2:00-3:00 dimineța

Luca 22:55-62; Marcu 14: 71, 72; Ioan 18: 26 (îmbinate)

55. Au aprins un foc în mijlocul curții și au stat împreună jos. Petru s-a așezat și el printre ei.

56. O slujnică l-a văzut cum ședea la para focului, s-a uitat țintă la el și a zis: «Și omul acesta era cu El.»

57. Dar Petru s-a lepădat, zicând: «Femeie, nu-L cunosc!»

58. Peste puțin, l-a văzut un altul și a zis: «Și tu ești unul dintre ei.» Iar Petru zis: «Omule, nu sunt.»

59. Cam după un ceas, un altul [Unul dintre robii marelui preot, rudă cu acela căruia Petru îi tăiasse urechea,]⁵⁰ întărea

același lucru, zicând: Într-adevăr și omul acesta era cu El, căci este și el galileean.» [a zis: «Nu te-am văzut eu cu El în grădină?»]⁵⁰

71. Atunci el a început să se blesteme și să jure: «Nu cunosc pe omul Acesta despre care vorbiți.»

72. Și cocoșul a cântat a doua oară.⁵¹

61. Și Domnul S-a întors și a privit la Petru. Și Petru și-a adus aminte de cuvântul Domnului, cum îi zisese: «Înainte de a cânta azi cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.»

62. Și Petru, ieșind afară, a plâns cu amar.

⁵⁰ Ioan 18:26

⁵¹ Nu apare în Manuscrisul Sinaitic în Marcu 14:72

Faza a III-a a procesului religios, înaintea Sinedriului în zorii zilei, ora 4:00 dimineața

Luca 22:66-71

66. Când s-a făcut ziuă, bătrânimea poporului, preoții cei mai de seamă și cărturarii s-au adunat împreună și au adus pe Isus în sinedriul lor, zicând:

67. «Dacă ești Tu Hristosul, spune-ne!» Isus le-a răspuns: «Dacă vă voi spune, nu veți crede;

68. și dacă vă voi întreba, nu-Mi veți răspunde.

69. De acum încolo, Fiul Omului va sta la dreapta puterii lui Dumnezeu.»

70. Toți au zis: «Deci ești Tu Fiul lui Dumnezeu?» Și El le-a răspuns: «Așa cum o spuneți: da, Eu sunt.»

71. Atunci ei au zis: «Ce nevoie mai avem de mărturie? Noi înșine am auzit-o din gura Lui.»

Marcu 15:1

1. Dimineața, preoții cei mai de seamă au ținut îndată sfat cu bătrânii, cărturarii și tot sinedriul, au legat pe Isus, L-au dus și L-au predat lui Pilat.

Matei 27:3-10

3. Atunci Iuda, care Îl dăduse prins, când a văzut că Isus fusese condamnat la moarte, fiind plin de remușcări, a dus înapoi cei treizeci de arginți, i-a dat preoților celor mai de seamă și bătrânilor,

4. zicând: «Am păcătuit, căci am vândut sânge nevinovat. «Ce ne pasă nouă?» i-au răspuns ei. «Treaba ta.»

5. Iuda a aruncat arginții în templu, a plecat și s-a dus și s-a spânzurat.

6. Preoții mai de seamă au strâns arginții și au zis: «Nu este îngăduit să-i punem în vistieria templului, fiindcă sunt preț de sânge.»

7. Și după ce s-au sfătuit, au cumpărat cu banii aceia «Țarina olarului», ca loc pentru îngroparea străinilor.

8. Iată de ce țarina aceea a fost numită până în ziua de azi: «Țarina sângelui.»

9. Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin prorocul Ieremia, care zice: «Au luat cei treizeci de arginți, prețul Celui prețuit, pe care L-au prețuit unii dintre fiii lui Israel,

10. și i-au dat pe Țarina olarului, după cum îmi poruncise DOMNUL.»

Procesul civil, Faza I-a — Înaintea lui Pilat, ora 5:00 dimineața

Ioan 18:28-32

28. Au adus pe Isus de la Caiafa în pretoriu. Și era dimineață. Ei n-au intrat în pretoriu, ca să nu se întineze și să poată mânca Paștile.

29. Pilat deci a ieșit afară la ei și le-a zis: «Ce acuzație aduceți împotriva Omului Acestuia?»

30. Ei au răspuns și i-au zis: «Dacă n-ar fi fost un făcător de rele, nu L-am fi dat noi în mâinile tale.»

31. Atunci Pilat le-a zis: «Luați-L voi și judecați-L după legea voastră.» «Nouă nu ne este îngăduit să omorâm pe nimeni», i-au zis iudeii.

32. Aceasta, ca să se împlinească ceea ce spusese Isus, arătând cu ce moarte avea să moară.

Luca 23:2

2. Și au început să-L acuze, zicând: «Pe Omul Acesta L-am găsit sucind mintea poporului nostru, oprind a plăti bir Cezarului și zicând că El este Hristosul, un împărat.»

Ioan 18:33-38

33. Deci Pilat a intrat iarăși în pretoriu, a chemat pe Isus și I-a zis: «Ești Tu Împăratul Iudeilor?»

34. Isus i-a răspuns: «De la tine însuși zici lucrul acesta sau alții ți l-au spus despre Mine?»

35. Pilat a răspuns: «Sunt eu iudeu? Poporul Tău și preoții cei mai de seamă Te-au dat în mâna mea. Ce-ai făcut?»

36. «Împărăția Mea nu este din lumea aceasta», a răspuns

Isus. «Dacă împărăția Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor; dar acum, împărăția Mea nu este de aici.»

37. Pilat, deci, I-a zis: «Atunci ești Împărat!» Isus a răspuns: «Tu spui că Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume: ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.»

38. Pilat I-a zis: «Ce este adevărul?» După ce a spus aceste cuvinte, a ieșit iarăși afară la iudei și le-a zis: «Eu nu găsesc nici o vină în El.»

Luca 23:5-7

5. Dar ei stăruiau și mai mult, zicând: «Întărită poporul, învățând pe oameni prin toată Iudeea, începând din Galileea până aici.»

6. Când a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă Omul Acesta era galileean.

7. Și când a aflat că era de sub stăpânirea lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla și el în Ierusalim în zilele acelea.

Procesul civil, Faza a II-a — înaintea lui Irod

Luca 23:8-12

8. Irod, când a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult, căci de mult dorea să-L vadă din cauza celor auzite despre El și nădăjduia să vadă vreun semn făcut de El.

9. I-a pus multe întrebări, dar Isus nu i-a răspuns nimic.

10. Preoții cei mai de seamă și cărturarii stăteau acolo și-L acuzau cu înfierbântare.

11. Irod cu ceata lui de ostași se purtau cu El cu dispreț și și-au bătut joc de El și, îmbrăcându-L cu un veșmânt strălucitor, L-au trimis înapoi la Pilat.

12. În ziua aceea, Irod și Pilat s-au împrietenit unul cu altul, căci mai înainte erau vrăjmași între ei.

Procesul civil, Faza a III-a — înaintea lui Pilat, ora 6:00 dimineața

Luca 23:13-16

13. Și Pilat, strângând pe preoții cei mai de seamă, pe cei mari și pe popor,

14. le-a zis: «Mi-ați adus înaintea pe omul Acesta ca pe unul care abate poporul. Și iată, după ce L-am cercetat amănunțit

înaintea voastră, nu L-am găsit vinovat de nici unul din lucrurile de care-L acuzați.

15. Și nici Irod nu L-a găsit vinovat, căci ni L-a trimis înapoi; și iată, El n-a făcut nimic vrednic de moarte.

16. Eu, deci, după ce-L voi pedepsi, Îi voi da drumul.»

Matei 27:15

15. La sărbătoare, guvernatorul avea obicei să elibereze mulțimii un întemnițat, pe care-l voiau ei.

Marcu 15:7

7. Și era unul numit Baraba, închis împreună cu niște răzvrățiți care făcuseră un omor în răscoală.

Ioan 18:39

39. Dar, fiindcă voi aveți obicei să vă eliberez pe cineva de Paști, vreți deci să vă eliberez pe «Împăratul Iudeilor»?

Matei 27:18-20

18. Căci știa că din invidie dăduseră pe Isus în mâinile lui.

19. Pe când stătea Pilat pe scaunul de judecată, soția lui a trimis să-i spună: «Să n-ai nimic a face cu Acel om drept, căci azi am suferit mult în vis din cauza Lui!»

20. Dar preoții cei mai de seamă și bătrânii au înduplecat mulțimile să ceară pe Baraba, iar pe Isus să-L piardă.

Matei 27:21

21. Și, răspunzând, guvernatorul le-a zis: «Pe care din amândoi voiți să vi-l eliberez?» «Pe Baraba», au spus ei.

Ioan 18:40

40. Atunci toți au strigat din nou, zicând: «Nu pe El, ci pe Baraba!» Și Baraba era un tâlhar.

Matei 27:22

22. Pilat le-a zis: «Dar ce să fac cu Isus, care Se numește Hristos?» «Să fie răstignit», i-au răspuns cu toții.

Luca 23:20-23

20. Pilat le-a vorbit din nou, dorind să dea drumul lui Isus.

21. Dar ei au strigat, zicând: «Răstignește-L, răstignește-L!»

22. Pilat le-a zis pentru a treia oară: «Dar Acesta ce rău a făcut: Eu n-am găsit nici o vină de moarte în El. Așa că, după ce-L voi pedepsi, Îi voi da drumul.»

23. Dar ei stăruiau, strigând în gura mare, cerând ca El să

fie răstignit. Și strigătele lor și ale preoților celor mai de seamă au biruit.

Ioan 19:1-15

1. Atunci Pilat a luat pe Isus și a pus să-L biciuiască.
2. Ostașii au împletit o cunună de spini, I-au pus-o pe cap și L-au îmbrăcat cu o haină de purpură.
3. Apoi s-au apropiat de El și ziceau: «Plecăciune, împăratul iudeilor!»: Și-I dădeau palme.
4. Și Pilat a ieșit iarăși afară și le-a zis: «Iată, vi-L aduc afară, ca să știți că nu găesc nici o vină în El.»
5. Isus a ieșit deci afară, purtând cununa de spini și haina de purpură. «Iată Omul!» le-a zis Pilat. [Pilat le-a vorbit din nou, dorind să dea drumul lui Isus,]⁵²
6. Când L-au văzut preoții cei mai de seamă și slujitorii, au strigat, zicând: «Răstignește-L! Răstignește-L!» «Luați-L voi și răstigniți-L», le-a zis Pilat, «căci eu nu găesc nici o vină în El.»
7. Iudeii i-au răspuns: «Noi avem o lege și, după legea noastră, El trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu.»
8. Deci, când a auzit Pilat acest cuvânt, i-a fost și mai mare frică,
9. a intrat iarăși în pretoriu și a zis lui Isus: «De unde ești Tu?» Dar Isus nu i-a dat nici un răspuns.
10. Deci Pilat I-a zis: «Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te eliberez și am putere să Te răstignesc?»
11. «N-ai avea nici o putere împotriva Mea», i-a răspuns Isus, «dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine Mă dă în mâinile tale are un mai mare păcat.»
12. De atunci, Pilat căuta să-L elibereze; dar iudeii strigau, zicând: «Dacă eliberezi pe Omul Acesta, nu ești prieten al Cezarului. Oricine se face pe sine împărat se opune Cezarului.»
13. Când a auzit Pilat aceste cuvinte, a scos afară pe Isus și a stat pe scaunul de judecător, în locul numit «Pardosit cu pietre», iar în evreiește «Gabata».
14. Era ziua Pregătirii Paștilor, cam pe la ceasul al șaselea.⁵³ Pilat a zis iudeilor: «Iată Împăratul vostru!»
15. Dar ei au strigat: «Ia-L, ia-L, răstignește-L!» «Să răstignesc pe Împăratul vostru?» le-a zis Pilat. [Dar ei stăruiau, strigând

în gura mare, cerând ca El să fie răstignit]⁵⁴ Preoții cei mai de seamă au răspuns: «N-avem împărat decât pe Cezarul».

⁵² Luca 23:20

⁵³ Acest ceas al șaselea este ora grecească, adică 6:00 dimineața (vezi nota de subsol Diaglott)

⁵⁴ Luca 23:23

Matei 27:24-25

24. Când a văzut Pilat că nu ajunge la nimic, ci se face mai mare tulburare, a luat apă, și-a spălat mâinile înaintea mulțimii și a zis: «Eu sunt nevinovat de sângele Acestui om drept. Treaba voastră!»

25. Și tot poporul a răspuns și a zis: «Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri!»

Luca 23:23-25

23. Dar ei stăruiau, strigând în gura mare, cerând ca El să fie răstignit. Și strigătele lor și ale preoților celor mai de seamă au biruit.

24. Și Pilat a hotărât să li se îplinească cererea.

25. Le-a eliberat pe cel care fusese aruncat în închisoare pentru răscoală și omor, pe care-l cereau ei, iar pe Isus L-a lăsat în voia lor.

Matei 27:26-31

26. Atunci le-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus, după ce a pus să-L biciuiască, L-a dat în mâinile lor ca să fie răstignit.

27. Atunci ostașii guvernatorului au dus pe Isus în pretoriu și au adunat toată cohorta în jurul Lui.

28. L-au dezbrăcat de hainele Lui și L-au îmbrăcat cu o haină stacojie.

29. Au împletit o cunună de spini, pe care I-au pus-o pe cap, și I-au pus o trestie în mâna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El și ziceau: «Plecăciune, Împăratul Iudeilor!»

30. Și scuipau asupra Lui și luau trestia și-L băteau peste cap.

31. După ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de haina stacojie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus să-L răstignească.⁵⁵

⁵⁵ Versetele 26-31 indică încă o suferință de batjocură la încheierea procesului în fața lui Pilat.

Răstignirea lui Isus

6:00-9:00 dimineața

Ioan 19:17

17. Isus, ducându-Și crucea, a ajuns la locul zis al «Căpățânii», care în evreiește se numește «Golgota».

Marcu 15:21

21. Și au silit pe un trecător care se întorcea de la câmp, pe Simon din Cirena, tatăl lui Alexandru și a lui Ruf, ca să-I ducă crucea.

Luca 23:27-32

27. În urma lui Isus mergea o mare mulțime de popor și de femei, care se băteau în piept și plângeau după El.

28. Isus S-a întors spre ele și a zis: «Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeți pe Mine, ci plângeți-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri.

29. Căci iată, vor veni zile când se va zice: «Ferice de cele sterpe, de pântecel care n-au născut și de sânii care n-au alăptat!»

30. Atunci vor începe să zică munților: «Cădeți peste noi!» și dealurilor: «Acoperiți-ne!»

31. Căci dacă lemnului verde îi fac ei aceste lucruri, ce va fi cu cel uscat?»

32. Duceau și pe alți doi, niște făcători de rele, ca să fie omorâți împreună cu Isus.

9:00 dimineața

Matei 27:33-36

33. Când au ajuns la un loc numit Golgota, care înseamnă: Locul Căpățânii,

34. I-au dat să bea vin amestecat cu fiere; dar când l-a gustat, n-a vrut să bea.

35. [Când L-au răstignit era ceasul al treilea]⁵⁶ După ce L-au răstignit, I-au împărțit hainele între ei, trăgând la sorti, ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul care zice: «Și-au împărțit hainele Mele între ei și pentru cămașa Mea au tras la sorti.»

36. Apoi au stat jos și-L păzeau.

⁵⁶ Marcu 15:25

Ioan 19:19-22

19. Și Pilat a scris un titlu pe care l-a pus deasupra crucii; și era scris: «Isus Nazarineanul, Împăratul Iudeilor.»

20. Mulți din iudei au citit această inscripție, pentru că locul unde fusese răstignit Isus era aproape de cetate; era scrisă în evreiește, grecește și latinește.

21. Preoții cei mai de seamă ai iudeilor au zis deci lui Pilat: «Nu scrie «Împăratul Iudeilor», ci scrie că El a zis «Eu sunt Împăratul Iudeilor.»

22. «Ce am scris, am scris», a răspuns Pilat.

Marcu 15:27, 28

27. Împreună cu El au răstignit doi tâlhari: unul la dreapta Lui și altul la stânga Lui.

28. Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: «A fost pus în numărul celor fărădelege.»

Matei 27:39-44

39. Trecătorii își băteau joc de El, dădeau din cap,

40. zicând: «Tu, care distrugi templul și îl zidești la loc în trei zile, mântuiește-Te pe Tine Însuși! Dacă ești Tu Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce!»

41. Preoții cei mai de seamă împreună cu cărturarii și bătrânii își băteau și ei joc de El, zicând:

42. «Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu Se poate mântui! Dacă este El Împăratul lui Israel, să Se coboare acum de pe cruce și vom crede în El!

43. S-a încrezut în Dumnezeu; să-L scape acum, dacă-L vrea pe El! Căci a zis: «Eu sunt Fiul lui Dumnezeu!»

44. Tâlharii care erau răstigniți împreună cu El Îi aruncau aceleași batjocuri.

Luca 23:36, 37

36. Ostașii de asemenea își băteau joc de El, se apropiau, Îi dădeau oțet

37. și-I ziceau: «Dacă ești Tu Împăratul Iudeilor, mântuiește-Te pe Tine Însuși!»

Ioan 19:25-27

25. Lângă crucea lui Isus stăteau mama Lui și sora mamei Lui, Maria, soția lui Clopa, și Maria Magdalena.

26. Când a văzut Isus pe mama Sa și lângă ea stând ucenicul pe care-l iubea, a zis mamei Sale: «Femeie, iată fiul tău!»

27. Apoi a zis ucenicului: «Iată mama ta!» Și, din ceasul acela, ucenicul a luat-o la el acasă.

39. Unul dintre tâlharii răstigniți Îl insulta, zicând: «Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine Însuși și mântuiește-ne și pe noi!»

40. Dar celălalt, răspunzând, l-a înfruntat, zicând: «Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești sub aceeași judecată?»

41. Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru cele ce-am făcut, dar Acesta n-a făcut nici un rău.»

42. Și a zis lui Isus: «Adu-Ți aminte de mine, Doamne, când vei veni în împărăția Ta!»

43. Și Isus i-a răspuns: «Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.»

12:00 miezul zilei

Marcu 15:33-36

33. La ceasul al șaselea s-a făcut întuneric peste toată țara până la ceasul al nouălea.

34. Și la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: «Eloi, Eloi, lama sabactani?», care în traducere înseamnă: «Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?»

35. Unii din cei ce stăteau acolo, când L-au auzit, ziceau: «Iată, cheamă pe Ilie!»

36. Și unul din ei a alergat și a umplut un burete cu oțet, l-a pus într-o trestie și l-a dat să bea, zicând: «Lăsați să vedem dacă va veni Ilie să-L ia jos!»

Ioan 19:28-30

28. După aceea Isus, știind că acum totul s-a sfârșit, ca să se împlinească Scriptura, a zis: Mi-e sete!»

29. Acolo era un vas plin cu oțet. Și umplând un burete cu oțet și punând isop în jurul lui, l-au dus la gură.

30. Deci, când Isus a luat oțetul, a zis: «S-a sfârșit!» și, plecându-Și capul, Și-a dat duhul.

3:00 după-amiază

Luca 23:46

46. Isus a strigat cu glas tare și a zis: «Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!» Și când a zis aceste cuvinte, Și-a dat duhul.

Matei 27:51-54

51. Și iată, perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos, pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat,

52. ~~mormintele s-au deschis,~~⁵⁸ și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat.

53. Ei au ieșit din morminte după învierea Lui, ~~au intrat~~⁵⁹ în sfânta cetate și s-au arătat multora.

54. Sutașul și cei ce păzeau pe Isus împreună cu el, văzând cutremurul de pământ și cele întâmplute, s-au înfricoșat foarte tare și au zis: «Cu adevărat Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!»

⁵⁸ Nu se află în Manuscrisul Sinaitic

⁵⁹ Nu se află în Manuscrisul Sinaitic. De fapt este o îndoială că vreunul din versetele 52, 53 au apărut în manuscrisul original

Ioan 19:31-37

31. Ca să nu rămână trupurile pe cruce în timpul sabatului, căci era ziua Pregătirii și ziua aceea de sabat era o zi mare, iudeii au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierile picioarelor și să fie luați de pe cruce.

32. Ostașii au venit deci și au zdrobit fluierile picioarelor celui dintâi și ale celui alt care fusese răstignit împreună cu El.

33. Când au venit la Isus și au văzut că murise, nu l-au zdrobit fluierile picioarelor,

34. ci unul dintre ostași l-a străpuns coasta cu o suliță și îndată a ieșit din ea sânge și apă.

35. Și cel ce a văzut aceasta dă mărturie și mărturia lui este adevărată; și el știe că spune adevărul, ca și voi să credeți.

36. Acestea s-au întâmplat ca să se împlinescă Scriptura: «Nici unul din oasele Lui nu va fi zdrobit.»

37. Și în altă parte, Scriptura mai zice: «Vor privi la Cel pe care L-au străpuns.»

Marcu 15:40, 41

40. Acolo erau niște femei, care priveau de departe. Printre ele erau Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iose, și Salome,

41. care, pe când era El în Galileea, mergeau după El și-l slujeau; și multe alte femei, care se suiseră împreună cu El la Ierusalim. [toți cunoscuții lui Isus]⁶⁰

⁶⁰ Luca 23:49

Marcu 15:42

42. Când s-a înserat, fiindcă era ziua pregătirii, adică ziua dinaintea sabatului,

Ioan 19:38, 39

38. După aceea, Iosif din Arimateea, [un sfătuitor renumit care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu]⁶¹ care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica iudeilor, [a îndrăznit]⁶² a rugat pe Pilat să ia trupul lui Isus. Pilat i-a dat voie. El a venit deci și a luat trupul lui Isus.

39. Și Nicodim, care la început venise la Isus noaptea, a venit și el și a adus o amestecătură de aproape o sută de litri de smirnă și de alooe.

⁶¹ Marcu 15:43 ⁶² Marcu 15:43

Marcu 15:44-45

44. Pilat s-a mirat că a și murit; și chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult.

45. Și aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul.

Înmormântarea lui Isus

Ioan 19:40, 41

40. Au luat deci trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză de in cu miresme, după cum au obicei iudeii să înmormânteze.

41. În locul unde fusese răstignit era o grădină și în grădină un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni.

Marcu 15:46

46. Și Iosif a cumpărat o pânză de in, a dat jos pe Isus, L-a înfășurat în pânza de in și L-a pus într-un mormânt săpat în stâncă. Apoi a răsturnat o piatră la ușa mormântului.

Ioan 19:42

42. Din cauză că era ziua Pregătirii iudeilor, pentru că mormântul era aproape, au pus acolo pe Isus.

Marcu 15:47

47. Și Maria Magdalena și Maria mama lui Iose, se uitau unde-L puneau.

Matei 27:62-66

62. A doua zi care vine după ziua Pregătirii, preoții cei mai de seamă și fariseii s-au dus împreună la Pilat,

63. zicând: «Domnule, ne-am adus aminte că înșelătorul Acela, când era încă în viață, a zis: «După trei zile voi învia.»

64. Deci, poruncește ca mormântul să fie păzit bine până a treia zi, ca nu cumva să vină ucenicii Lui să-I fure trupul și să spună poporului: «A înviat dintre cei morți!» Atunci înșelăciunea aceasta din urmă ar fi mai rea decât cea dintâi.»

65. Și Pilat le-a zis: «Aveți o strajă; duceți-vă de păziți cum știți.»

66. Ei au plecat și au întărit mormântul, sigilând piatra și punând strajă.

Meditație la Înviere

ÎNVIEREA ȘI APARIȚIILE LUI ISUS DUPĂ ÎNVIEREA DE LA ÎNVIEREA PÂNĂ LA ÎNĂLTĂRE (Aparițiile reale în alte împrejurări)

Matei 28:1 și Marcu 16:1

1. La sfârșitul zilei sabbatului, când începea să se lumineze înspre ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie, [mama lui Iacov, și Salome] au venit să vadă mormântul [au cumpărat miresme ca să vină și să-L ungă].

Piatra era răsturnată

Matei 28:2-4

2. Și iată, a fost un mare cutremur de pământ; căci un înger al DOMNULUI s-a coborât din cer, a venit și a prăvălit piatra de la ușa mormântului și a stat pe ea.

3. Înfațișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

4. Cei ce păzeau au tremurat de frica lui și au rămas ca niște morți.

Mesajul îngerilor

Marcu 16:3-6

3. Și ele ziceau una către alta: «Cine ne va răsturna piatra de la ușa mormântului?»

4. Și când și-au ridicat ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese răsturnată.

5. Au intrat în mormânt, au văzut pe un tânăr⁶³ stând la dreapta, îmbrăcat într-un veșmânt alb, și s-au înspăimântat.

6. Dar el le-a zis: «Nu vă înspăimântați! Căutați pe Isus Nazarineanul, Cel răstignit. A înviat, nu este aici; iată locul unde Îl puseseră.

⁶³ Îngerul din Matei 28:2

Luca 24:4-8

4. Pe când ele nu știau ce să creadă, iată, doi bărbați au stat deodată lângă ele, în veșminte strălucitoare.

5. Și pe când ele erau pline de teamă, plecându-și fețele la pământ, ei le-au zis: «Pentru ce căutați pe Cel viu între cei morți?»

6. Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte cum v-a spus pe când era încă în Galileea,

7. când zicea că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile păcătoșilor, să fie răstignit și a treia zi să învieze.»

8. Și ele și-au adus aminte de cuvintele Lui.

Marcu 16:7

7. Dar duceți-vă, spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea, cum v-a spus.»

Matei 28:8 și Marcu 16:8

8. Și plecând repede de la mormânt, cu frică și cu mare bucurie, ele au alergat să dea de veste ucenicilor Lui. Și n-au spus nimănui nimic, căci se temeau.

Cristos li Se arată femeilor — Maria Magdalena nu era cu ele

Matei 28:9, 10

9. Și pe când se duceau ele să ducă ucenicilor Săi vestea, iată, le-a întâmpinat Isus⁶⁵ și le-a zis: «Bucurați-vă!» Ele s-au apropiat să-I cuprindă picioarele și I s-au închinat.

10. Atunci Isus le-a zis: «Nu vă temeți; duceți-vă și spuneți fraților Mei să meargă în Galileea! Acolo Mă vor vedea.»

⁶⁵ Marcu 16:9 afirmă că Isus i S-a arătat prima dată Mariei Magdalena. Aceasta este greșit. Amintiți-vă că versetele 9-20 sunt nelegitime.

Luca 24:11

11. Cuvintele acestea li se păreau [ucenicilor]⁶⁶ ca basme și nu le credeau.

⁶⁶ Acest grup de ucenici nu i-a inclus pe Petru și pe Ioan. Volumul 2, pag. 112. De asemenea Ioan 20:1-10.

Maria Magdalena

Ioan 20:1-18

1. În ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena⁶⁷ a venit dis-de-diminează la mormânt, pe când era încă întuneric, și a văzut piatra luată de la mormânt.

2. A alergat⁶⁸ deci la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: «Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde L-au pus!»

3. Petru deci și celălalt ucenic au ieșit și au plecat spre mormânt.

4. Și cei doi alergau împreună, dar celălalt ucenic alerga mai repede decât Petru și a ajuns cel dintâi la mormânt.

5. S-a plecat și s-a uitat înăuntru, a văzut fâșiile de pânză jos, dar n-a intrat.

6. Deci Simon Petru, care venea după el, a ajuns și el, a intrat în mormânt și a văzut fâșiile de pânză jos,

7. iar ștergarul care fusese pus pe capul lui Isus nu era cu fâșiile de pânză, ci împăturit și pus într-un alt loc singur.

8. Atunci celălalt ucenic, care ajunsese cel dintâi la mormânt, a intrat și el și a văzut și a crezut.

9. Căci tot nu pricepeau Scriptura, că El trebuia să învieze dintre cei morți.

10. Apoi ucenicii s-au întors acasă.

⁶⁷ Ioan se concentrează asupra Mariei Magdalena, deși ea a mers la mormânt cu celelalte femei (Matei 28:1 și Marcu 16:1).

⁶⁸ Evident, ea a plecat să le spună lui Petru și lui Ioan că mormântul era gol înainte ca îngerii să li Se adreseze celorlalte femei.

Cristos i Se arată Mariei Magdalena

11. Dar Maria⁶⁹ stătea afară lângă mormânt și plângea. Pe când plângea, s-a plecat să se uite în mormânt.

12. Și a văzut doi îngeri în alb, stând în locul unde fusese culcat trupul lui Isus: unul la cap și altul la picioare.

13. «Femeie», i-au zis ei, «pentru ce plângi?» Ea le-a răspuns: «Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus.»

14. Zicând acestea, ea s-a întors și a văzut pe Isus stând acolo în picioare, dar nu știa că era Isus.

15. «Femeie», i-a zis Isus, «de ce plângi? Pe cine cauți?» Gândind că este grădinarul, ea I-a zis: «Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și mă voi duce să-L iau.»

16. Isus i-a zis: «Maria!» Ea s-a întors și I-a zis în evreiește: «Rabuni!» adică: «Învățătorule!»

17. «Nu Mă atinge», i-a zis Isus, «căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu, ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru.»⁷⁰

18. Maria Magdalena a venit și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul și că i-a spus aceste lucruri.

Următorul rezumat al celor de mai sus al lui Luca include toate femeile și toți ucenicii.

⁶⁹ Evident, Maria Magdalena a pornit înapoi spre mormânt în același timp cu Petru și Ioan. Deoarece ei au alergat, Maria a sosit mai târziu.

⁷⁰ Observați că mesajul pe care Isus l-a dat Mariei Magdalena pentru frații Săi este diferit de mesajul pe care l-a transmis celorlalte femei în Matei 28:9, 10.

Luca 24:9, 10

9. Și întorcându-se de la mormânt, au istorisit toate aceste lucruri celor unsprezece și tuturor celorlalți.

10. Cele care au spus aceste lucruri apostolilor erau Maria Magdalena, Ioana, Maria, mama lui Iacov, și celelalte care erau împreună cu ele.

Rapoartele gărzii către conducătorii evrei

Matei 28:11-15

11. Pe când se duceau ele, iată, au intrat în cetate unii dintre paznici și au dat de veste preoților celor mai de seamă despre toate cele întâmplate.

12. Aceștia s-au adunat împreună cu bătrânii, au ținut sfat, au dat soldaților mulți bani

13. și le-au zis: «Spuneți așa: «Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și L-au furat.»

14. Și dacă va ajunge lucrul acesta la urechile guvernatorului, îl vom potoli noi și vă vom face fără grijă.»

15. Și soldații au luat banii și au făcut așa cum fuseseră învățați. Și s-a răspândit cuvântul acesta printre iudei până în ziua de astăzi.

Cristos li Se arată celor doi pe drumul spre Emaus

Luca 24:13-32

13. În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat numit Emaus, la o depărtare de șaiszeci de stadii de Ierusalim

14. și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.

15. Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus Însuși S-a apropiat și mergea împreună cu ei.

16. Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască.

17. Și El le-a zis: «Ce cuvinte sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?» Și ei s-au oprit, uitându-se triști.

18. Unul dintre ei, numit Cleopa, răspunzând, I-a zis: «Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?»

19. «Ce?» le-a zis El. Și ei I-au răspuns: «Ce s-a întâmplat cu Isus Nazarineanul, care era un proroc puternic în fapte și în cuvinte înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului popor,

20. cum preoții cei mai de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie pedepsit cu moartea și L-au răstignit.

21. Noi nădărduiam că EL este Acela care va răscumpăra pe Israel; dar, cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat lucrurile acestea.⁷¹

22. Ba încă, niște femei de-ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis-de-dimineață la mormânt,

23. nu l-au găsit trupul și au venit, spunând că ar fi avut o viziune de îngeri, care ziceau că El este viu.

24. Unii din cei care erau cu noi s-au dus la mormânt și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu l-au văzut.»

25. Atunci Isus le-a zis: «O, nepricepuți și zăbavnici cu inima ca să credeți tot ce au spus prorocii!

26. Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?»

27. Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a explicat în toate Scripturile, lucrurile cu privire la El.

28. Când s-au apropiat de satul în care mergeau, El S-a făcut ca și cum ar merge mai departe.

29. Dar ei au stăruit de El, zicând: «Rămâi cu noi, căci este spre seară și ziua aproape a trecut.» Și a intrat să rămână cu ei.

30. Pe când stătea la masă cu ei, luând pâinea, a binecuvântat, a frânt-o și le-a dat-o.

31. Atunci li s-au deschis ochii și L-au recunoscut, dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor.

32. Și au zis unul către altul: «Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?»

⁷¹ După Manuscrisul Sinaitic

Doi ucenici dau raportul

Luca 24:33-35

33. Și sculându-se chiar în ceasul acela, s-au întors în Ierusalim și au găsit pe cei unsprezece și pe cei care erau cu ei adunați la un loc

34. și zicând: «A înviat Domnul cu adevărat și S-a arătat lui Simon!»

35. Și ei au istorisit ce li se întâmplase pe drum și cum El li S-a făcut cunoscut la frângerea pâinii.

Cristos li Se arată ucenicilor uimiți într-o cameră închisă

Ioan 20:19

19. În seara aceleiași zile, cea dintâi a săptămânii, pe când ușile locului unde erau adunați ucenicii erau încuiate de frica iudeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: «Pace vouă!»

Luca 24:36-47

36. Pe când vorbeau ei astfel, însuși Isus a stat în mijlocul lor și le-a zis: «Pace vouă!»

37. Dar ei, plini de frică și de spaimă credeau că văd un duh.⁷²

38. Și El le-a zis: «Pentru ce sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică astfel de gânduri în inimi?»

39. Uitați-vă la mâinile și la picioarele Mele, că Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are carne și oase, cum vedeți că am Eu.»

40. Și după ce a zis aceste cuvinte, le-a arătat mâinile și picioarele Sale.⁷³

41. Fiindcă ei, de bucurie,⁷⁴ încă nu credeau și se mirau, El le-a zis: «Aveți aici ceva de mâncare?»

42. I-au dat o bucată de pește fript și un fagure de miere.

43. El le-a luat și a mâncat înaintea lor.

44. Și El le-a zis: «Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi.»

45. Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile.

46. Și le-a zis: «Așa este scris și așa trebuia să sufere Hristosul și să învieze a treia zi dintre cei morți

47. și să se predice, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, către toate popoarele, începând din Ierusalim.

⁷² În Diaglott o notă de subsol spune: Greisbach notează cuvântul *duh* și spune că este *fantoma*, comparându-l cu Marcu 6:49. Evident, ei au crezut că au văzut un spirit rău.

⁷³ Versetul 40, omis în Manuscrisul Sinaitic — Diaglott, nota de subsol

⁷⁴ Literal — erau neîncrezători

Ioan 20:20-23

20. Și după ce a zis acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Ucenicii s-au bucurat când au văzut⁷⁵ pe Domnul.

21. Isus le-a zis deci din nou: «Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.»

22. Și spunând acestea, a suflat peste ei și le-a zis: «Primiți Duh Sfânt

23. Celor care le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor care le veți ține, vor fi ținute.»

⁷⁵ Acum ei L-au recunoscut că era Domnul. Luca 24:40 și Ioan 20:20 se referă la aceeași ocazie. Evident, ei nu L-au crezut prima dată (versetul 39) când le-a arătat „măinile și picioarele Sale”. Dar mai târziu, când le-a arătat „măinile și coasta Sa”, ei au crezut.

Toma nu era cu ei

Ioan 20:24-25

24. Dar Toma, zis Geamănul, unul din cei doisprezece, nu era cu ei când a venit Isus.

25. Ceilalți ucenici i-au zis deci: «Am văzut pe Domnul!» Dar el le-a răspuns: «Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.»

Cristos i Se arată lui Toma

Ioan 20:26-29

26. După opt zile, ucenicii lui Isus erau iar în casă și era și Toma împreună cu ei. Pe când erau ușile încuiate, a venit Isus, a stat în mijloc și le-a zis: «Pace vouă!»

27. Apoi a zis lui Toma: «Adu-ți degetul încoace și uită-te la mâinile Mele; și adu-ți mâna și pune-o în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci credincios.»

28. Toma a răspuns și I-a zis: «Domnul meu și Dumnezeuul meu!»

29. «Toma», i-a zis Isus, «pentru că M-ai văzut, ai crezut; fericite de cei ce n-au văzut și au crezut.»

Cristos apare în timp ce șapte ucenici pescuiesc

Ioan 21:1-14

1. După acestea, Isus S-a mai arătat ucenicilor Săi la Marea Tiberiadei. Iată cum S-a arătat:

2. Simon Petru, Toma, zis Geamănul, Natanael din Cana Galileii, fii lui Zebedei și alți doi dintre ucenicii lui Isus erau împreună.

3. Simon Petru le-a zis: «Mă duc să prind pește.» «Mergem și noi cu tine», i-au zis ei. Au ieșit și au intrat într-o corabie; și

n-au prins nimic în noaptea aceea.

4. Dis-de-dimineață, Isus stătea pe țărm; dar ucenicii nu știau că era Isus.

5. «Copii», le-a zis Isus, «aveți ceva de mâncare?» Ei I-au răspuns: «Nu.»

6. Și EL le-a zis: «Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți găsi.» Au aruncat-o deci și n-o mai puteau trage de mulțimea peștilor.

7. Atunci ucenicul pe care-l iubea Isus a zis lui Petru: «Este Domnul!» Când a auzit Simon Petru că este Domnul, și-a pus haina pe el și s-a aruncat în mare.

8. Ceilalți ucenici au venit cu corăbioara, trăgând mreaja cu pești, pentru că nu erau departe de țărm decât cam la două sute de coți.

9. Deci, când au ieșit pe țărm, au văzut acolo jeratic de cărbuni, pește pus deasupra și pâine.

10. Isus le-a zis: «Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum.»

11. Simon Petru s-a suit în corăbioară și a tras mreaja la țărm, plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari; și, măcar că erau atâția, mreaja nu s-a rupt.

12. «Veniți și mâncați!» le-a zis Isus. Și nici unul din ucenici nu cuteza să-L întrebe: «Cine ești?», căci știau că este Domnul.

13. Isus S-a apropiat, a luat pâinea și le-a dat-o; tot așa a făcut și cu peștele.

14. Aceasta este a treia oară când Isus S-a arătat ucenicilor Săi, după ce a înviat dintre cei morți.

Convorbirea lui Isus cu Petru

Ioan 21:15-24

15. Deci, după ce au mâncat, Isus a zis lui Simon Petru: «Simon, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?» «Da, Doamne», I-a răspuns Petru, «Tu știi că Te iubesc» Isus i-a zis: «Paște mieluseii Mei!»

16. I-a zis a doua oară: «Simon, fiul lui Iona, Mă iubești?» «Da, Doamne», I-a răspuns Petru, «știi că Te iubesc!» Isus i-a zis: «Paște oile Mele!»

17. Isus i-a zis a treia oară: «Simon, fiul lui Iona, Mă iubești?» Petru s-a întristat că i-a zis a treia oară: «Mă iubești?» Și I-a răspuns: «Doamne, Tu toate le știi: știi că Te iubesc!» Isus i-a zis: «Paște oile Mele!»

18. Adevărat, adevărat îți spun că, atunci când erai tânăr, singur te încingeai și te duceai unde doreai; dar când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și altul te va încinge și te va duce unde nu dorești.»

19. A zis lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va preamări el pe Dumnezeu. Și după ce a vorbit astfel, i-a zis: «Vino după Mine.»

20. Petru s-a întors și a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus, acela care la cină se rezemase pe pieptul Lui și zisese: «Doamne, cine este cel care Te vinde?»

21. Petru, văzându-l, a zis lui Isus: «Doamne, dar cu acesta ce va fi?»

22. Isus i-a spus: «Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce te privește? Tu vino după Mine.»

23. Deci s-a răspândit cuvântul acesta printre frați, că ucenicul acela nu va muri deloc. Însă Isus nu îi zisese că nu va muri deloc, ci: «Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce te privește?»

24. Ucenicul acesta este cel care mărturisește aceste lucruri și care le-a scris; și știm că mărturia lui este adevărată.

Cristos apare pe un munte din Galileea

Matei 28:16-20⁷⁶

16. Dar cei unsprezece ucenici s-au dus în Galileea, la muntele unde le poruncise Isus.

17. Când L-au văzut ei, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit.

18. Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: «Toată autoritatea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.

19. Duceți-vă și faceți ucenici din toate popoarele, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh!

20. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit! Și iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.

⁷⁶ R 3905 plasează arătarea Lui la Marea Tiberiadei înainte de arătarea pe un munte din Galileea. Aceasta este în acord cu Ioan 21:14

Cristos li Se arată apostolilor în Ierusalim

Luca 24: 49 și Faptele Apostolilor 1:4, 5

4 Pe când era împreună⁷⁷ cu ei [El a zis] voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate [Ierusalimului], până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.

5 Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.

⁷⁷ mâncând împreună cu ei

Împreună urcă pe Muntele Măslinilor până la Betania și Cristos Se Înălță la Cer

Faptele Apostolilor 1:6-8

6. Deci, pe când erau ei strânși laolaltă, L-au întrebat, zicând: «Doamne, în acest timp vei restabili Tu împărăția lui Israel?»

7. Și El le-a spus: «Nu este treaba voastră să știți timpurile sau perioadele; pe acestea Tatăl le-a pus sub stăpânirea Sa.

8. Ci voi veți primi putere, când va veni Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.»

Luca 24:50-51

50. El i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat.

51. Pe când îi binecuvânta, a fost despărțit de ei și a fost înălțat la cer.

Faptele Apostolilor 1:9-11

9. După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, a fost înălțat la cer și un nor L-a ascuns din ochii lor.

10. Și cum stăteau ei cu ochii ațintiți spre cer, pe când Se înălța El, iată, li s-au arătat doi bărbați în veșminte albe,

11. care au și zis: «Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care a fost înălțat la cer dintre voi, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.»

Luca 24:52, 53 și Faptele Apostolilor 1:12

52. Și ei s-au închinat Lui.

12. Atunci ei s-au întors la Ierusalim, din muntele numit al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, cât un drum în ziua sabatului.

53. Și erau mereu în templu și laudau și binecuvântau pe Dumnezeu. Amin.

Multe lucruri nespuse sau nescrise

Ioan 20:30, 31

30. Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne, care nu sunt scrise în cartea aceasta.

31. Dar acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viața în Numele Lui.

Ioan 21:25

~~25. Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris unul câte unul, gândesc că în lumea aceasta n-ar fi putut încăpea cărțile care s-ar fi scri s. Amin.⁷⁸~~

⁷⁸ Nu se află în Manuscrisul Sinaitic

**Studentii Bibliei din Sighet
C. P. 30
435500 Sighetu Marmației
Jud. Maramureș**

*„... Acestea au fost scrise pentru ca
voi să credeți că Isus este Hristosul,
Fiul lui Dumnezeu, și, crezând,
să aveți viața în Numele Lui.”*

Ioan 20:31